

EES-viðbætur

við Stjórnartíðindi EB

ISSN 1022-9337

Nr. 4

4. árgangur

23. 1. 1997

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

97/EES/4/01	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....	01
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/204/EB frá 31. maí 1995 um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur.....	02
97/EES/4/02	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....	12
	Átjándi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/34/EB frá 10. júlí 1995 um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur.....	13
97/EES/4/03	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/96 frá 27. september 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....	16
	Tilskipun Evrópupingsins og ráðsins 94/63/EB frá 20. desember 1994 um varnir vegna losunar rokgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensínstöðva.....	17
97/EES/4/04	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....	26
	Tilskipun ráðsins 95/38/EB frá 17. júlí 1995 um breytingu á I. og II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og um samantekt skrár yfir viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn... 27	27
97/EES/4/05	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/96 frá 4. október 1996 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn.....	45
	Tilskipun ráðsins 96/13/EB frá 11. mars 1996 um breytingu á 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE þar sem taldar eru upp lánastofnanir sem skulu undanþegnar ákvæðum hennar til frambúðar.....	46

97/EES/4/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/96 frá 4. október 1996 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn.....	48
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/10/EB frá 21. mars 1996 um breytingu á tilskipun ráðsins 89/647/EBE að því er varðar viðurkenningu lögbærra yfirvalda á samningsbundinni skuldajöfnun.....	49
97/EES/4/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/96 frá 4. október 1996 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins.....	54
97/EES/4/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/95 frá 25. október 1996 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn.....	55
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/9/EB frá 11. mars 1996 um lögverndun gagnagrunna....	56
	3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4. Ráðgjafarnefnd EES	
	II EFTA-STOFNANIR	
	1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2. Eftirlitsstofnun EFTA	
	3. EFTA-dómstóllinn	
	III EB-STOFNANIR	
	1. Ráðið	
	2. Framkvæmdastjórnin	
97/EES/4/09	Samfylking sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias).....	63
97/EES/4/10	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu (Mál nr. IV/M.811 - Creditanstalt-Bankverein/Treibacher).....	64
97/EES/4/11	Málsmeðferð hafin (Mál nr. IV/M.754 - Anglo American Corporation/Lonrho).....	64
	3. Dómstóllinn	

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/01

nr. 48/96
frá 4. október 1996

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/95 frá 22. júní 1995⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/204/EB frá 31. maí 1995 um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **395 D 0204:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/204/EB frá 31. maí 1995 (Stjttíð. EB nr. L 129, 14. 6. 1995, bls. 23).“.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 95/204/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 140, 13. 6. 1996, bls. 45 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 25, 13. 6. 1996, bls. 130.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 129, 14. 6. 1995, bls. 23.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 31. maí 1995

um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur(*)

(95/204/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE er kveðið á um tvær mismunandi aðferðir við staðfestingu á samræmi vöru. Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. ber framkvæmdastjórninni að velja aðferð í skilningi framangreindrar 3. mgr. 13. gr. fyrir ákveðna vöru eða vöruflokk, að höfðu samráði við fastanefndina um byggingarmál.

Valið milli aðferðanna tveggja skal fara fram í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 13. gr.

Í 4. mgr. 13. gr. er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli, að því er varðar hvora aðferð um sig, velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að við staðfestingu á samræmi vöru með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks er annaðhvort nauðsynlegt að í verksmiðjunni sé framleiðslustýringarkerfi, sem framleiðandi ber ábyrgð á, eða það verður að vera ástæða til að ætla að krafist sé afskipta viðurkenndrar vottunarstofu svo að unnt sé að uppfylla viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr. vegna ákveðinna vara.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. ber að tilgreina þá aðferð sem þannig er valin í umboðum og tækniforskriftum. Það er því æskilegt að nota sömu skilgreiningu á vörum eða vöruflokkum og notuð er í umboðum og tækniforskriftum.

Þess ber að geta að aðferðunum tveimur sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. er lýst ítarlega í 3. viðauka. Það er því nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af 3. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í 3. viðauka.

Aðferðin sem er tilgreind í a-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna í ii-lið 2. liðar í 3. viðauka, fyrsta kosts án samfellds eftirlits, svo og annars og þriðja kosts og aðferðin sem er tilgreind í b-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna í i-lið og ii-lið 2. liðar í 3. viðauka, fyrsta kosts með samfelldu eftirliti.

Aðferðirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í 1. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í 2. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir þátttöku viðurkenndrar vottunarstofu við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri auk framleiðslustýringarkerfis framleiðanda.

3. gr.

Í stöðlunarumboðum skal tiltaka hvaða aðferð skuli nota til að staðfesta samræmi samkvæmt 3. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 31. maí 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 129, 14. 6. 1995, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

1. VIÐAUKI

- Forsteyptar steypuvörur til notkunar í léttum burðarvirkjum ⁽¹⁾ eða í annað en burðarvirki (svo sem girðingar, tengikassa fyrir fjarskipti, litla holkassa og klæðningareiningar).
- Varmaeinangrandi efni, sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A, B eða C og sem eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist ekki í framleiðsluferlinu, og varmaeinangrandi efni í flokkum D, E eða F ⁽²⁾.
- Hurðir, gluggar, hlið, hlerar og skyldar vörur, nema drifnar hurðir, hlið og brunaþolnar hurðir og gluggar ásamt tilheyrandi búnaði, að neyðarbúnaði meðtöldum.
- Himnur og dúkar til ýmissa nota í byggingum, að undanskildum þeim sem getið er um í 2. viðauka (þar með talið rakaþéttingar, rakavarnarlög og vatnsgufuvarnarlög).

2. VIÐAUKI

- Forsteyptar steypuvörur til notkunar í burðarvirkjum (einkum forspenntar holplötur, staurar og möstur, niðurrekstrarstaurar, loftaplötur, loftaplötur með tengigrindum, holbitaeiningar, rifjaplötur, flangar burðareiningar (bitar og súlur), burðarveggjaeiningar, stoðveggjaeiningar, þakeiningar, síló, stigar, brúargólfseiningar og stórir holkassar).
- Varmaeinangrandi efni með brunaæiginleika sem geta tekið breytingum meðan á framleiðsluferli stendur og flokkast í brunaviðbragðaflokka A, B eða C ⁽²⁾.
- Drifnar hurðir og hlið ásamt brunaþolnum hurðum og gluggum, svo og viðeigandi búnaður, þar með talinn neyðarbúnaður.
- Himnur og dúkar sem geta orðið fyrir eldi á notkunarstað (undirlagsklæðningar á þök, þakklæðningar og rakavarnarlög).

⁽¹⁾ Hugtakið „til notkunar í léttum burðarvirkjum“ vísar til burðarvirkja sem eiga ekki að valda hruni mannvirkis né hluta þess, óviðunandi formbreytingum eða meiðslum á fólki þótt þau gefi sig.

⁽²⁾ Viðbrögð við bruna eru metin með tilliti til flokka og stiga sem mælt er fyrir um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið. EB nr. L 241 frá 16. 9. 1994) og í samræmi við hugtökin í 3. viðauka.

3. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR: VARMAEINANGRANDI BYGGINGARVÖRUR (1/1)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Allar varmaeinangrandi vörur framleiddar í verksmiðju og mótaðar á staðnum	Hvaðeina	A - B - C ⁽¹⁾ A - B - C ⁽²⁾ D - E - F	1 ⁽³⁾ 3 ⁽⁴⁾ 4 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Efni sem hafa þá eiginleika að hætt er við að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist í framleiðsluferlinu (yfirlætt er um að ræða efni sem framleidd eru úr eldfimnum hráefnum).

⁽²⁾ Efni sem hafa þá eiginleika að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist ekki í framleiðsluferlinu (yfirlætt er um að ræða efni sem framleidd eru úr eldtraustum hráefnum).

⁽³⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, án úttektarprófunar á sýnum.

⁽⁴⁾ 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, annan kost.

⁽⁵⁾ 4. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvörutilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

- 2.2. Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi og 3. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sem framleiðandi skal óska eftir þegar um 3. kerfi er að ræða)(sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: **Eiginleika Evróflokka með tilliti til viðbragða við bruna** eins og fram kemur í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB.

VÖRUFLOKKUR: HURÐIR, GLUGGAR, HLERAR, HLÍÐ OG TILHEYRANDI BÚNAÐUR (1/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Brunaþólnir gluggar, hurðir og tilheyrandi innbyggður búnaður	Við skiptingu í brunahólf	Allir	1 ⁽¹⁾

(¹) 1. kerfi: Sjá i-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvörutilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.
- 2.2. Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktis aðila (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 22b: **heilleika E,**

- 22c: **einangrun I,**

- 22f: **reykútbreiðslu S,**

- 23a: **sjálfvirka lokun C,**

- 23b: **sleppigetu** (aðeins fyrir tilheyrandi búnað).

VÖRUFLOKKUR: HURÐIR, GLUGGAR, HLERAR, HLIÐ OG TILHEYRANDI BÚNAÐUR (2/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not		Kerfi til staðfestingar á samræmi
Drifnar hurðir og hlið	Hvaðeina		1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.
- 2.2. Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 23a: sjálfvirka lokun C.

VÖRUFLOKKUR: HURÐIR, GLUGGAR, HLERAR, HLIÐ OG TILHEYRANDI BÚNAÐUR (3/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not		Kerfi til staðfestingar á samræmi
Allar aðrar gerðir hurða og glugga	Allt annað		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 4. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruutilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruutilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.
- 2.2. Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruutilskipunina) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: **vatnsheldni,**
- 34f: **losunarhraða hættulegra efna** (aðeins fyrir áhrif innandyra),
- 43g: **mótstöðu gegn vindálagi,**
- 51b: **einangrunarstuðul fyrir hljóð sem berast beint um loft** (aðeins notað þar sem gerðar eru kröfur um hljóðeðlisfræðilega eiginleika),
- 61a: **varmaviðnám,**
- 61b: **loftþéttleika.**

VÖRUFLOKKUR: HIMNUR OG DÚKAR (1/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Rakaþéttiplötur	Við rakaþéttingu gólfa í húsum og kjallaraveggja og -gólfa		3 ⁽¹⁾

(¹) 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar III. viðauka við byggingarvöruutilskipunina, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruutilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruutilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2. Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykkt aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. lið III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: **vatnsheldni.**

VÖRUFLOKKUR: HIMNUR OG DÚKAR (2/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Rakavarnarlög	Við múrverk		3 ⁽¹⁾

(¹) 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruþilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruþilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2. Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykkt aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: **vatnsheldni.**

VÖRUFLOKKUR: HIMNUR OG DÚKAR (3/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Þakundirlag	Notað þar sem byggingarvaran gæti orðið fyrir brunaáraun Öll önnur notkun	A - B - C D - E	1 ⁽¹⁾ 2+ ⁽²⁾ 3 ⁽³⁾

(¹) 1. kerfi: Sjá i-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina, án úttektarprófunar á sýnum.

(²) Kerfi 2+: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

(³) 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruþilskipunina, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2. Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruilskipunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: **Eiginleikar Evróflokka með tilliti til viðbragða við bruna** eins og fram kemur í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB.

2.3. Að því er varðar vörur sem falla undir 3. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruilskipunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: **vatnsheldni.**

VÖRUFLOKKUR: HIMNUR OG DÚKAR (4/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/ Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Pakplötur	Í þök		2+ ⁽¹⁾

(¹) Kerfi 2+: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruilskipunina, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruilskipunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruilskipunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR: HIMNUR OG DÚKAR (5/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Vatnsgufuvarnarlög	Notað þar sem byggingarvaran gæti orðið fyrir brunaáráun Öll önnur notkun	A - B - C D - E	1 ⁽¹⁾
			2+ ⁽²⁾
			3 ⁽³⁾

- ⁽¹⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, án úttektarprófunar á sýnum.
- ⁽²⁾ Kerfi 2+: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.
- ⁽³⁾ 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

- 2.2. Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: **Eiginleikar Evróflokka með tilliti til viðbragða** við bruna eins og fram kemur í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB.

- 2.3. Að því er varðar vörur sem falla undir 3. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina) við eftirfarandi eiginleika:

- 33b: **vatnspéttleiki.**

VÖRUFLOKKUR: FORSTEYPTAR STEYPUVÖRUR: VENJULEGAR, LÉTTAR, GUFUSÆFÐAR, LOFTBLANDAÐAR (1/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Forsteyptar steypuvörur	Í burðarvirki		2+ ⁽¹⁾

(¹) Kerfi 2+: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR: FORSTEYPTAR STEYPUVÖRUR: VENJULEGAR, LÉTTAR, GUFUSÆFÐAR, LOFTBLANDAÐAR (2/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

- 1.1. Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar á samræmi (Viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar
Forsteyptar steypuvörur	Í létt burðarvirki eða annað en burðarvirki		4 ⁽¹⁾

(¹) 4. kerfi: Sjá ii-lið 2. liðar í III. viðauka við byggingarvöruútlöpunina, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi

- 2.1. Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (sjá þar sem segir „engin ákvæði um nothæfi“ í tengslum við 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar og, ef um er að ræða flokka samkvæmt 2. mgr. 3. gr. byggingarvöruútlöpunarinnar, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/02

nr. 49/96
frá 4. október 1996

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/96 frá 26. mars 1996⁽¹⁾.

Átjándi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/34/EB frá 10. júlí 1995 um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 76/768/EBE) í XVI. kafla II. viðauka við samninginn:

„- 395 L 0034: 18. tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/34/EB frá 10. júlí 1995 (Stjttð. EB nr. L 167, 18. 7. 1995, bls. 19).“.

2. gr.

Fullgiltur texti 18. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 95/34/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttð. EB nr. L 124, 23. 5. 1996, bls. 26 og EES-viðbætur við Stjttð. EB nr. 23, 23. 5. 1996, bls. 23.

⁽²⁾ Stjttð. EB nr. L 167, 18. 7. 1995, bls. 19.

ÁTJÁNDA TILSKIPUN FRAMKVÆMDA- STJÓRNARINNAR 95/34/EB

frá 10. júlí 1995

um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/32/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um fegrunarfræði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fyrir liggur að fúrókúmarín ásamt með ljósi valdi stökkbreytingum og séu krabbameinsvaldandi. Fyrirliggjandi vísinda-, tækni- og faraldsfræðileg gögn hafa ekki gert vísindanefndinni um fegrunarfræði kleift að komast að niðurstöðu um hvort varnarsúr með fúrókúmarínum sé óskaðlegar í sólvarnar- og sólbrúngu- vörum sem innihalda fúrókúmarín yfir vissu lágmarki. Til að vernda heilsu almennings er því nauðsynlegt að takmarka fúrókúmaríninnihald þessara efna við minna en 1 mg/kg.

Fyrir liggur að 4-tert-bútyl-3-metoxý-2,6-dínítrótólúen (*Musk Ambrette*) er öflugur ljósofnæmisvaldur. Nýlegar vísindarannsóknir hafa leitt í ljós að notkun þessa efnis í snyrtivörum getur reynst skaðleg heilsu manna. Því er nauðsynlegt að banna notkun þess.

Eiturefnafræðilegt mat á díísóbútyl-fenoxý-etoxý-etýldímetýl-benýl-ammóníumklóríði (benzetóníum) hefur leitt í ljós að innihaldsefni þetta hefur verulegar eiturverkanir. Öryggisbil fyrir heilsu manna er ófullnægjandi sé innihaldsefni þetta notað í snyrtivörum. Því er nauðsynlegt að banna notkun þess.

Hætt er við að Creutzfeldt-Jakobs-veiki, smitandi heilahrörnun í mönnum, og tilteknir veirusjúkdómar berist með frumum, vefjum eða afurðum mannslíkamans. Því er nauðsynlegt að banna notkun þeirra í snyrtivörum í ljósi vísindabekkingar sem er til staðar um þessar mundir.

Nýlegar eiturefnafræðilegar rannsóknir á 3,3-bis(4-hýdroxýfenýl) ftalíð (fenólftalín*) sýna hreina litningabrenslun í glasi en öryggisbil efnisins er lágt einkum fyrir börn. Því er nauðsynlegt að banna notkun þess.

Á grundvelli nýjustu vísinda- og tæknirannsókna er heimilt að nota 2-sýanó-3,3-dífenýl-akrýlsýru, 2-etýlhexýl-ester sem útfjólublátt geislasíuefni í snyrtivörum.

Þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar er sér um að breyta, í samræmi við tækniframfarir, tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 76/768/EBE er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að frá 1. júlí 1996, að því er varðar efnin sem um getur í viðaukanum, geti hvorki framleiðendur né innflytjendur með staðfestu innan bandalagsins markaðssett vörur sem standast ekki kröfur þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftir 30. júní 1997 verði hvorki hægt að selja né láta af hendi við neytendur vörurnar sem um getur í 1. mgr. ef þær innihalda efnin sem um getur í viðaukanum.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 167, 18. 7. 1995, bls. 19, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 169.

(²) Stjtið. EB nr. L 181, 15. 7. 1994, bls. 31.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 10. júlí 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Emma BONINO

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukunum við tilskipun 76/768/EBE:

1. II. viðauki:

a) Í stað tilvísunarnúmersins 358 komi eftirfarandi:

„358. Fúrókúmarín (t.d. tríoxýsálan*, 8-metoxýpsóralen, 5-metoxýpsóralen), nema fyrir venjulegt innihald sem notað er í náttúrulegum undirstöðuefnum.

Fúrókúmarín skulu vera undir 1 mg/kg í sólvarnar- og sólbrúnkuvörum.“

b) Eftirfarandi númer bættist við:

„414. 4-tert-bútýl-3-metoxý-2,6-dínítrótólúen (*Musk Ambrette*)

415. Díísóbútýl-fenoxý-etoxý-etýldímetýlbenýl-ammóníumklóríð (benzetóníumklóríð)

416. Frumur, vefir eða afurðir mannlíkamans

417. 3,3-bis(4-hýdroxýfenýl)ftalíð (fenólftalín*).“

2. Tilvísunarnúmerið 3 falli brott í 2. hluta III. viðauka.

3. 2. hluti VI. viðauka:

a) Tilvísunarnúmer 15 falli brott.

b) „30. 6. 1996“ komi í stað „30. 6. 1995“ í tilvísunarnúmerunum 2, 16, 21, 29 og 30.

4. VII. viðauki:

a) Eftirfarandi tilvísunarnúmer bættist við í 1. hluta:

„a	b	c	d	e
10	2-sýanó-3,3-dífenýl-akrýlsýra, 2-etýlhexýl-ester (októkrýlen)	10% (gefið upp sem sýra)“		

b) Í 2. hluta komi „30. 6. 1996“ í stað „30. 6. 1995“ í tilvísunarnúmerunum 2, 5, 6, 12, 13, 17, 25, 26, 29, 32, 33 og 34.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/03

nr. 50/96

frá 27. september 1996

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/95 frá 22. nóvember 1995⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/63/EB frá 20. desember 1994 um varnir vegna losunar rokgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensínstöðva⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við 7. lið (tilskipun ráðsins 94/62/EB) í XVII. kafla II. viðauka við samninginn:

„8. **394 L 0063:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/63/EB frá 20. desember 1994 um varnir vegna losunar rokgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensínstöðva (Stjtið. EB nr. L 365, 31. 12. 1994, bls. 24).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

„4. mgr. I. viðauka gildir ekki um tiltækar birgðastöðvar á Íslandi þar sem gegnumstreymi er minna en 5 000 tonn á ári og losað er með skipum.“ .”

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/63/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. október 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 27. september 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 8, 11. 1. 1996, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 2, 11. 1. 1996, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 365, 31. 12. 1994, bls. 24.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/63/EB**frá 20. desember 1994****um varnir vegna losunar rokkgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensínstöðva(*)****EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDESINS HAGA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í hverri umhverfisverndaráætlun Evrópubandalaganna ⁽⁴⁾ af annarri er lögð áhersla á mikilvægi þess að koma í veg fyrir og draga úr loftmengun.

Losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) úr bensíni og leysiefnum nærði allt að 10 milljónum tonna á ári í bandalaginu ef engar varnarráðstafanir væru gerðar. Losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda stuðlar að myndun ljósoxandi efna, svo sem ósons, sem geta haft skaðleg áhrif á heilsu manna og á gróður og önnur efni ef styrkleiki þeirra er mikill. Sum rokkgjörn lífræn efnasambönd sem losna úr bensíni flokkast sem eitruð eða krabbameins- eða vansköpunarvaldar.

Í tengslum við samninginn frá 1979 um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa undirritaði bandalagið 2. apríl 1992 bókun um varnir gegn losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) og flæði þeirra yfir landamæri þar sem kveðið er á um að verulega skuli dregið úr losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 365, 31. 12. 1994, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/96 frá 27. september 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 227, 3. 9. 1992, bls. 3 og Stjtið. EB nr. C 270, 6. 10. 1993, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 73, 15. 3. 1993, bls. 6.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 24. júní 1993 (Stjtið. EB nr. C 194, 19. 7. 1993, bls. 325.), sameiginleg afstaða ráðsins frá 4. október 1993 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. mars 1994 (Stjtið. EB nr. C 91, 28. 3. 1994, bls. 82). Staðfest 2. desember 1994 (Stjtið. EB nr. C 342, 20. 12. 1993, bls. 15). Sameiginlegur texti sáttanefndarinnar frá 8. nóvember 1994.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 112, 20. 12. 1973, bls. 1, Stjtið. EB nr. L 139, 13. 6. 1977, bls. 1; Stjtið. EB nr. C 46, 17. 2. 1983, bls. 1 og Stjtið. EB nr. C 328, 7. 12. 1987, bls. 1.

Mikilvægum áfanga var náð í þeirri heildaráætlun bandalagsins að draga almennt úr losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda í bandalaginu með tilskipun ráðsins 91/441/EBE frá 26. júní 1991 um breytingu á tilskipun 70/220/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum ⁽⁵⁾, þar sem stefnt er að því að minnka losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda úr útblásturslofti og losun uppgufunarefna frá vélknúnum ökutækjum um 80-90% á tíu til fimmtán árum, enda er hún um 40% af núverandi losun út í andrúmsloftið af mannavöldum. Þegar framangreind tilskipun var samþykkt var framkvæmdastjórninni falið að leggja fram tillögu að tilskipun um ráðstafanir til að minnka tap vegna uppgufunar á öllum stigum geymslu og dreifingar á eldsneyti.

Losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda frá geymslu- og dreifikerfi bensíns er um 500 000 tonn á ári eða um 5% af heildarlosun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda í bandalaginu af mannavöldum. Þessi losun er umtalsverður þáttur í loftmengun, einkum á þéttbýlissvæðum.

Með þeirri tækni sem nú er völ á er ægt að draga verulega úr tapi vegna uppgufunar frá bensíndreifikerfinu, ekki síst með því að endurnýta gufur sem hefur verið hleypt út.

Vegna alþjóðlegrar stöðlunar og öryggis við lestun skipa verður að semja staðla á vegum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um gufustýringar- og gufuendurnýtingarkerfi sem skulu gilda bæði fyrir lestunarbúnað og skip. Bandalagið skal því leitast við að tryggja að sett verði nauðsynleg ákvæði í MARPOL-samninginn við endurskoðun hans sem á að ljúka á árinu 1996. Verði MARPOL-samningurinn ekki endurskoðaður með þessum hætti ber bandalaginu, eftir viðræður við helstu viðskiptaaðila sína, að koma með tillögu að ráðstöfunum sem eiga að gilda fyrir skip og hafnaraðstöðu fyrir lestun bensíns í skip.

Frekari aðgerða er þörf til að draga úr uppgufun við áfyllingu á bensínstöðvum, sem er nú um 200 000 tonn á ári, og hafa með því móti hemil á allri uppgufun við dreifingu bensíns.

Til að forðast röskun á samkeppni og tryggja starfsemi hins sameiginlega markaðar er nauðsynlegt að samhæfa ákveðnar ráðstafanir vegna bensíndreifingar á grundvelli víðtækrar umhverfisverndar.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 242, 30. 8. 1991, bls. 1.

Þó skal vega og meta kosti og ókosti því samfara að grípa til aðgerða eða láta það ógert. Því er rétt að kveða á um möguleika á undanþágum og í sumum tilvikum jafnvel útilokun. Einnig er rétt að gefa ákveðnum aðildarríkjum kost á lengri aðlögunartíma með hliðsjón af viðtækum umhverfisráðstöfunum af mismunandi toga sem þau kunna þegar að hafa hrint í framkvæmd á þessu sviði eða þeim sérstöku erfiðleikum sem ráðstafanir samkvæmt þessari tilskipun kunna að valda þeim vegna uppbyggingar dreifikerfis þeirra.

Í aðgerðum bandalagsins skal taka tillit til umhverfisskilyrða á mismunandi svæðum innan bandalagsins. Í því sambandi verða aðildarríkin að geta viðhaldið strangari ráðstöfunum eða gripið til slíkra ráðstafana vegna taps af völdum uppgufunar frá föstum stöðvum á öllu yfirráðasvæði sínu eða á landsvæðum þar sem gengið hefur verið úr skugga um að slíkar ráðstafanir séu nauðsynlegar til að vernda heilbrigði manna eða umhverfið vegna sérstakra aðstæðna.

Ákvæði 1. mgr. 3., 4. og 6. gr. þessarar tilskipunar gilda með fyrirvara um tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾.

Samþykking ber samhæfðar forskriftir fyrir botnfyllingarbúnað tankbifreiða til að tryggja frjálsa verslun með bensín og búnað í bandalaginu og skapa viðtækt öryggi. Kveða skal á um stöðlun þessara forskrifta og aðlögun þeirra að tækniframförum.

Nefnd skal skipuð til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að laga viðaukana við þessa tilskipun að tækniframförum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr. Gildissvið

Þessi tilskipun gildir um vinnutilhögun, búnað og mannvirki, farartæki og skip sem eru notuð við geymslu, áfyllingu og flutning á bensíni frá einni birgðastöð til annarrar eða frá birgðastöð til bensínstöðvar.

2. gr. Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „bensín“: jarðolíuafleiður, með eða án aukefna og með 27,6 kílópaskala gufuþrýsting eða meira (samkvæmt Reid-aðferðinni), sem eru notaðar sem eldsneyti í vélknúin ökutæki, að kútagasi (LPG) undanskildu;

- b) „gufur“: loftkennd efnasambönd sem gufa upp úr bensíni;
- c) „geymar“: fastir geymar á birgðastöðvum sem eru notaðir til geymslu á bensíni;
- d) „birgðastöð“: aðstaða til geymslu á bensíni og til að fylla bensín á tankbifreiðar, járnbrautartankvagna eða lesta skip, þar með talið allir geymar í aðstöðunni;
- e) „flutningsgeymar“: geymar sem eru fluttir á vegum, járnbrautum eða vatnaleiðum og notaðir til að flytja bensín frá einni birgðastöð til annarrar eða frá birgðastöð til bensínstöðvar;
- f) „bensínstöð“: mannvirki þar sem bensíni í föstum tönkum er fyllt á eldsneytisgeyma vélknúinna ökutækja;
- g) „tíltækir“ bensíngeymar, áfyllingarbúnaður, bensínstöðvar og flutningsgeymar: allir bensíngeymar, áfyllingarbúnaður, bensínstöðvar og flutningsgeymar í notkun fyrir daginn sem um getur í 10. gr. eða sem veitt var sérstakt byggingar- eða starfsleyfi fyrir, þar sem þess er krafist samkvæmt innlendum lögum, fyrir daginn sem um getur í 10. gr.;
- h) „nýr“, í tengslum við bensíngeyma, áfyllingarbúnað, bensínstöðvar og flutningsgeyma: allir bensíngeymar, áfyllingarbúnaður, bensínstöðvar og flutningsgeymar sem falla ekki undir g-lið;
- i) „gegnumstreymi“: mesta árlega heildarmagn bensíns sem hefur verið tappað af geymum á birgðastöð eða bensínstöð yfir í flutningsgeyma þrjú undanfarandi ár;
- j) „gufuendurnýtingarbúnaður“: búnaður til að endurnýta bensín úr gufum, þar með talin hugsanleg þrýstijöfnunarkerfi birgðastöðva;
- k) „skip“: skip á skipgengum vatnaleiðum samkvæmt skilgreiningu í 1. kafla tilskipunar ráðsins 82/714/EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum ⁽²⁾;
- l) „viðmiðunargildi sem stefnt skal að“: leiðbeinandi gildi fyrir heildarmat á því hvort tækniráðstafanirnar í viðaukunum dugi en ekki viðmiðunarmörk fyrir einstaka búnað, birgðastöðvar og bensínstöðvar;
- m) „tímabundin gufugeymsla“: geymsla til bráðabirgða á gufum í geymum með föstu þaki á birgðastöðvum í þeim tilgangi að flytja þær seinna og endurnýta á annarri birgðastöð. Tilfærsla á gufum frá einum geymi til annars á birgðastöð telst ekki tímabundin gufugeymsla í skilningi þessarar tilskipunar;

⁽¹⁾ Stjótið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/400/EBE (Stjótið. EB nr. L 221, 6. 8. 1992, bls. 55).

⁽²⁾ Stjótið. EB nr. L 301, 28. 10. 1982, bls. 1.

- n) „áfyllingarbúnaður“: aðstaða á birgðastöð til að fylla bensín á flutningsgeyma. Í áfyllingarbúnaði fyrir tankbifreiðar eru einn eða fleiri áfyllingarpallar;
- o) „áfyllingarpallur“: útbúnaður á birgðastöð þar sem hægt er að fylla bensín á eina tankbifreið í einu.

3. gr.

Geymar á birgðastöðvum

1. Geymar skulu hannaðir og starfræktir í samræmi við tækniforskriftirnar í I. viðauka.

Markmiðið með þessum ákvæðum er að minnka árlegt heildartap bensíns, við áfyllingu og geymslu, úr hverjum geymi á birgðastöð niður fyrir það viðmiðunargildi sem stefnt skal að, sem er 0,01 þyngdarprósenta af gegnumstreymi.

Aðildarríkin geta viðhaldið strangari ráðstöfunum eða krafist slíkra ráðstafana á öllu yfirráðasvæði sínu eða á landsvæðum þar sem gengið hefur verið úr skugga um að þær séu nauðsynlegar til að vernda heilbrigði manna eða umhverfið vegna sérstakra aðstæðna.

Aðildarríkin geta samþykkt aðrar tækniráðstafanir til að minnka bensíntap en þær sem mælt er fyrir um í I. viðauka ef sannað þykir að þær séu að minnsta kosti jafnárangursríkar.

Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um gildandi ráðstafanir eða um allar sérráðstafanir sem um getur í þessari málsgrein og þau hyggjast gera og tilgreina ástæður fyrir þeirri ákvörðun.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu gilda:

- a) frá deginum sem um getur í 10. gr. fyrir nýjan búnað;
- b) þremur árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltækan búnað ef gegnumstreymi við áfyllingu á birgðastöð er meira en 50 000 tonn á ári;
- c) sex árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltækan búnað ef gegnumstreymi við áfyllingu á birgðastöð er meira en 25 000 tonn á ári;
- d) ný árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir alla aðra tiltæka geyma á birgðastöðvum.

4. gr.

Áfylling og losun flutningsgeyma á birgðastöðvum

1. Áfyllingar- og losunartæki skal hanna og starfrækja í samræmi við tækniforskriftirnar í II. viðauka.

Markmiðið með þessum ákvæðum er að minnka árlegt heildartap bensíns við áfyllingu og losun flutningsgeyma á birgðastöðvum niður fyrir það viðmiðunargildi sem stefnt skal að, sem er 0,005 þyngdarprósenta af gegnumstreymi.

Aðildarríkin geta viðhaldið strangari ráðstöfunum eða krafist slíkra ráðstafana á öllu yfirráðasvæði sínu eða á landsvæðum þar sem gengið hefur verið úr skugga um að þær séu nauðsynlegar til að vernda heilbrigði manna eða umhverfið vegna sérstakra aðstæðna. Aðildarríkin geta samþykkt aðrar tækniráðstafanir til að minnka bensíntap en þær sem mælt er fyrir um í II. viðauka ef sannað þykir að þær séu að minnsta kosti jafnárangursríkar.

Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um gildandi ráðstafanir eða um allar sérráðstafanir sem um getur í þessari málsgrein og þau hyggjast gera og tilgreina ástæður fyrir þeirri ákvörðun. Framkvæmdastjórnin skal sannreyna hvort þessar ráðstafanir samrýmast ákvæðum sáttmálans og þessarar málsgreinar.

Allar birgðastöðvar með áfyllingaraðstöðu fyrir tankbifreiðar skulu búnar að minnsta kosti einum áfyllingarpalli sem uppfyllir forskriftir fyrir botnfyllingarbúnað sem mælt er fyrir um IV. viðauka. Þessar forskriftir skulu endurskoðaðar með reglulegu millibili og, eftir því sem við á, endurskoðaðar í samræmi við málsmæðferðina í 8. gr.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu gilda:

- a) frá deginum sem um getur í 10. gr. fyrir nýjar birgðastöðvar fyrir áfyllingu tankbifreiða, járnbrautartankvagna og/eða lestun skipa;
- b) þremur árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltækar birgðastöðvar fyrir áfyllingu tankbifreiða, járnbrautar-tankvagna og/eða lestun skipa ef gegnumstreymi er meira en 150 000 tonn á ári;
- c) sex árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltækar birgðastöðvar fyrir áfyllingu tankbifreiða og járnbrautar-tankvagna ef gegnumstreymi er meira en 25 000 tonn á ári;
- d) ný árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir allar aðrar tiltækar birgðastöðvar fyrir áfyllingu tankbifreiða og járnbrautartankvagna.

3. Ný árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. skulu kröfur í IV. viðauka fyrir botnfyllingarbúnað gilda um alla áfyllingarpalla fyrir tankbifreiðar á öllum birgðastöðvum nema þær séu undanþegnar þessum kröfum samkvæmt 4. mgr.

4. Í undantekningartilvikum skulu ákvæði 1. og 3. mgr. hvorki gilda um:

- a) tiltækar birgðastöðvar með minna gegnumstreymi en 10 000 tonn á ári; né
- b) nýjar birgðastöðvar með minna gegnumstreymi en 5 000 tonn á ári ef þær eru staðsettar á litlum afskekktum eyjum.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um birgðastöðvar sem þessi undanþága snertir með skýrslufyrir-komulaginu sem um getur í 9. gr.

5. Konungsríkinu Spáni er heimilt að veita eins árs undanþágu frá frestinum sem mælt er fyrir um í b-lið 2. mgr.

5. gr. Flutningsgeymar

1. Flutningsgeyma skal hanna og starfrækja í samræmi við eftirfarandi kröfur:

- a) flutningsgeyma skal hanna og starfrækja þannig að gufum sem eftir verða sé haldið inni í geyminum við losun bensíns;
- b) flutningsgeyma til að flytja bensín til bensínstöðva og birgðastöðva skal hanna og starfrækja þannig að þeir fangi og haldi eftir gufum úr geymunum á bensín- eða birgðastöðvunum. Þessi krafa gildir aðeins fyrir járnbrautartankvagna ef þeir flytja bensín til bensín- eða birgðastöðva með tímabundinni gufugeymslu;
- c) að undanskilinni losun um þrýstiöryggisloka skal gufunum sem um getur í a- og b-lið haldið eftir í flutningsgeyminum þar til við næstu áfyllingu á birgðastöð.

Ef flutningsgeymirinn er eftir losun bensíns notaður undir aðrar vörur en bensín má, ef ekki er unnt að endurnýta eða geyma gufurnar tímabundið, leyfa loftræstingu á landsvæði þar sem ólíklegt er að losun valdi verulegum umhverfis- eða heilbrigðisvandamálum;

- d) lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tryggja að prófað sé reglulega hvort tankbifreiðar haldi gufu og kannað reglulega hvort sog-/þrýstilokar á öllum flutningsgeymum vinni rétt.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu gilda:

- a) frá deginum sem um getur í 10. gr. fyrir nýjar tankbifreiðar, járnbrautartankvagna og skip;
- b) þremur árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltæka járnbrautartankvagna og skip ef lestun fer fram á birgðastöð sem fellur undir kröfur 1. mgr. 4. gr.;
- c) fyrir tiltækar tankbifreiðar sem eru útbúnar fyrir botnfyllingu í samræmi við forskriftir í IV. viðauka.

3. Í undantekningartilvikum skulu ákvæði a-, b- og c-liðar 1. mgr. hvorki gilda um gufutap sem stafar af mælingum með dýptarstikum á:

- a) tiltækum flutningsgeymum; né
- b) nýjum flutningsgeymum sem teknir eru í notkun næstu fjögur árin eftir daginn sem um getur í 10. gr.

6. gr.

Áfylling geyma á bensínstöðvum

1. Áfyllingar- og geymslubúnað skal hanna og starfrækja í samræmi við tækniforskriftirnar í III. viðauka.

Markmiðið með þessum ákvæðum er að minnka árlegt heildartap bensíns við áfyllingu geyma á bensínstöðvum niður fyrir það viðmiðunargildi sem stefnt skal að, sem er 0,01 þyngdarprósenta af gegnumstreymi.

Aðildarríkin geta viðhaldið strangari ráðstöfunum eða krafist slíkra ráðstafana á öllu yfirráðasvæði sínu eða á landsvæðum þar sem gengið hefur verið úr skugga um að þær séu nauðsynlegar til að vernda heilbrigði manna eða umhverfið vegna sérstakra aðstæðna.

Aðildarríkin geta samþykkt aðrar tækniráðstafanir til að minnka bensíntap en þær sem mælt er fyrir um í III. viðauka ef sannað þykir að þær séu að minnsta kosti jafnárangursríkar.

Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um gildandi ráðstafanir eða allar sérráðstafanir sem um getur í þessari málsgrein og þau hyggjast gera og tilgreina ástæður fyrir þeirri ákvörðun.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu gilda:

- a) frá deginum sem um getur í 10. gr. fyrir nýjar bensínstöðvar;
- b) þremur árum eftir daginn sem um getur í 10. gr.:
 - fyrir tiltækar bensínstöðvar ef gegnumstreymi þeirra er meira en 1 000 m³ á ári,
 - fyrir tiltækar bensínstöðvar sem eru staðsettar undir föstum vistarverum eða vinnusvæðum, sama hvert gegnumstreymi þeirra er;
- c) sex árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir tiltækar bensínstöðvar ef gegnumstreymi þeirra er meira en 500 m³ á ári;
- d) níu árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. fyrir allar aðrar tiltækar bensínstöðvar.

3. Í undantekningartilvikum skulu ákvæði 1. og 2. mgr. ekki gilda um bensínstöðvar ef gegnumstreymi þeirra er minna en 100 m³ á ári.

4. Ef gegnumstreymi bensínstöðva er minna en 500 m³ á ári er aðildarríkjunum heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. ef bensínstöðin er á landsvæði eða stað þar sem ólíklegt er að losun valdi verulegum umhverfis- eða heilbrigðisvandamálum.

Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni nánari upplýsingar um þau svæði þar sem þau hyggjast veita slíka

undanhágu innan ramma skýrslufyrirkomulagsins sem um getur í 9. gr. og eftir það um allar breytingar með tilliti til þessara svæða.

5. Konungsríkinu Hollandi er heimilt að veita undanhágu frá tímaáætluninni í 2. mgr. með eftirfarandi skilyrðum:

- ráðstafanirnar sem krafist er í þessari grein séu liður í gildandi og víðtækari innlendra áætlun fyrir bensínstöðvar þar sem tekið er samtímis á ýmsum umhverfisvandamálum, svo sem vatnsmengun, loftmengun, jarðvegsmengun og mengun vegna úrgangs og skýr ákvæði liggi fyrir um framkvæmd áætlunarinnar,
- aðeins sé hægt að víkja frá tímaáætluninni um tvö ár hið mesta og skal framkvæmd allra áætlana lokið innan tímamarkanna sem mælt er fyrir um í d-lið 2. mgr.,
- framkvæmdastjórninni skal tilkynnt um ákvörðun um að víkja frá tímaáætluninni í 2. mgr. og skulu þá fylgja með upplýsingar um gildissvið og lengd undanþágunnar.

6. Konungsríkinu Spáni og Lýðveldinu Portúgal er heimilt að veita eins árs undanhágu frá frestinum sem mælt er fyrir um í b-lið 2. mgr.

7. gr.

Breytingar á viðaukunum

Burtséð frá viðmiðunarmörkunum sem um getur í 2-lið II. viðauka skulu nauðsynlegar breytingar til að laga viðaukana við þessa tilskipun að tækniframförum samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem er tilgreind í 8. gr.

8. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykka samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Ákvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

4. Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir.

9. gr.

Eftirlit og skýrslugjöf

Skýrslur um framkvæmd þessarar tilskipunar skulu samdar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 5. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EEB frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál ⁽¹⁾. Framkvæmdastjórnin skal láta tillögur um breytingu á þessari tilskipun fylgja fyrstu skýrslu sinni þar sem það á við, þar með einkum talin útvíkkun á gildissviði tilskipunarinnar þannig að hún nái til gufustýringar- og gufuendurnýtingarkerfa fyrir lestunarbúnað og skip.

10. gr.

Lögleiðing í aðildarríkjunum

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Lokaákvæði

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 1994.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

K. HÄNSCH

forseti,

Fyrir hönd ráðsins

K. KINKEL

forseti.

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 281, 23. 11. 1995, bls. 31.

I. VIÐAUKI

KRÖFUR UM GEYMA Á BIRGÐASTÖÐVUM

1. Ytri veggir og þök geyma sem eru ofanjarðar skal mála í lit með geislahitaendurvarpsstuðli sem er samanlagt ekki lægri en 70%. Þetta verk má skipuleggja á þann veg að það verði hluti af reglubundnu viðhaldi geymanna á þriggja ára tímabili. Aðildarríkjunum er heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði ef þörf krefur til að vernda svæði með sérstöku landslagi sem tilnefnd eru af innlendu yfirvaldi.

Þetta ákvæði gildir ekki um geyma sem eru tengdir gufuendurnýtingarbúnaði sem stendur kröfurnar í 2. lið II. viðauka.

2. Geymar með fljótandi ytra þaki skulu vera búnir aðalþéttingu sem hylur hringlaga rými milli veggjar geymisins og ytri marka hins fljótandi þaks og aukapéttingu fyrir ofan hana. Þéttingarnar skulu þannig gerðar að þær haldi að minnsta kosti 95% af gufunum inni samanborið við samsvarandi geyma með föstu þaki sem eru ekki með búnað til að halda gufum inni (þ.e. geymar með föstu þaki sem eru einungis með sog-/þrýstiloka).

3. Allir nýir geymar á birgðastöðvum þar sem krafist er endurnýtingar gufu í samræmi við 4. gr. þessarar tilskipunar (sjá II. viðauka) verða annaðhvort að vera:

a) geymar með föstu þaki sem eru tengdir gufuendurnýtingarbúnaði í samræmi við kröfur II. viðauka; eða

b) geymar með fljótandi ytra eða innra þaki og aðal- og aukapéttingu í samræmi við kröfur 2. liðar.

4. Tiltækir geymar með föstu þaki verða annaðhvort:

a) að vera tengdir gufuendurnýtingarbúnaði í samræmi við kröfur II. viðauka; eða

b) vera búnir fljótandi innra þaki með aðalþéttingu sem skal þannig gerð að hún haldi að minnsta kosti 90% af gufunum inni samanborið við samsvarandi geyma með föstu þaki sem eru ekki með búnað til að halda gufum inni.

5. Kröfur um búnað til að halda gufum inni eins og minnst er á í 3. og 4. lið gilda ekki um geyma með föstu þaki á birgðastöðvum þar sem tímabundin gufugeymsla er leyfð í samræmi við 1. lið II. viðauka.

II. VIÐAUKI

KRÖFUR UM ÁFYLLINGAR- OG LOSUNARBÚNAÐ Á BIRGÐASTÖÐVUM

1. Gufum sem er hleypt út úr flutningsgeymum við áfyllingu skal safna aftur um gufupétta tengileiðslu inn í gufuendurnýtingarbúnað og endurvinna á birgðastöð.

Þetta ákvæði gildir ekki um geyma sem eru fylltir ofan frá meðan sú áfyllingaraðferð er leyfð.

Á birgðastöðvum þar sem bensíni er lestað í skip er heimilt að nota gufubrennslubúnað í stað gufuendurnýtingarbúnaðar ef endurnýting gufu er hættuleg eða tæknilega óframkvæmanleg vegna þess gufumagns sem fangað er. Kröfur viðvirkjandi loftmengun frá gufuendurnýtingarbúnaðinum skulu einnig gilda um gufubrennslubúnaðinn.

Á birgðastöðvum með minna gegnumstreymi en 25 000 tonn á ári má nota tímabundna gufugeymslu í stað tafarlausrar gufuendurnýtingar á birgðastöð.

2. Meðalstyrkur gufu í útblæstri frá gufuendurnýtingarbúnaði - leiðrétting vegna þynningar við meðhöndlun meðtalin - má ekki fara yfir 35 g/Nm³ á klukkustund.

Breska konungsríkinu er heimilt að veita undanþágu frá viðmiðunarmarkinu 35 g/Nm³ á klukkustund, sem sett er í þessum viðauka, vegna gufuendurnýtingarbúnaðar sem er settur upp fyrir 1. janúar 1993, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- búnaðurinn skal uppfylla kröfur um viðmiðunarmarkið 50 g/Nm³ á klukkustund samkvæmt mælingum í samræmi við forskriftirnar sem fram koma í þessum viðauka,
- þessi undanþága rennur út í síðasta lagi níu árum eftir daginn sem um getur í 10. gr. þessarar tilskipunar,
- framkvæmdastjórninni skal tilkynnt um hvaða búnaður fellur undir þessa undanþágu og skulu fylgja með upplýsingar um gegnumstreymi búnaðarins og uppgufun frá honum.

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tryggja að tekin verði ákvörðun um mæli- og greiningaraðferðir og tíðni mælinga og greininga.

Mælingarnar skulu ná yfir einn heilan vinnudag (minnst sjö tíma) með venjulegu gegnumstreymi.

Mælingarnar geta verið samfelldar eða stakar. Þegar um stakar mælingar er að ræða skal mæla minnst fjórum sinnum á klukkustund.

Heildarmæliskekkja mælibúnaðar, kvörðunarlofttegundar og mæliaðferðar sem notuð er má ekki vera meiri en 10% af því gildi sem mælist.

Mælibúnaður verður að geta mælt styrk allt niður í 3 g/Nm³.

Samkvæmnin verður að vera að minnsta kosti 95% af mældu gildi.

3. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu sjá til þess að kannað sé reglulega hvort tengileiðslur og -rör leki.

4. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tryggja að áfylling sé stöðvuð við áfyllingarpall ef gufa sleppur út. Stöðvunarbúnaðinum skal komið fyrir á áfyllingarpallinum.

5. Þegar leyft er að fylla flutningsgeyma ofan frá skal opi áfyllingararmsins haldið eins nálægt botni geymisins og unnt er til að koma í veg fyrir skvettur.

III. VIÐAUKI

KRÖFUR SEM GILDA UM ÁFYLLINGARBÚNAÐ OG GEYMA Á
BENSÍNSTÖÐVUM OG BIRGÐASTÖÐVUM MEÐ TÍMABUNDINNI
GUFUGEYMSLU

Gufum sem hleypt er út við áfyllingu bensíns á geyma bensínstöðva og á geyma með föstu þaki sem eru notaðir til tímabundinnar gufugeymslu verður að skila aftur um gufuþétta tengileiðslu í flutningsgeyminn sem bensínið er tappað af. Áfylling má ekki fara fram nema þetta kerfi sé til staðar og starfi rétt.

IV. VIÐAUKI

FORSKRIFTIR FYRIR BOTNFYLLINGU, GUFUSÖFNUN OG
YFIRFALLSVÖRN EVRÓPSKRA TANKBIFREIÐA

1. Tengingar

- 1.1. Vökvatengið á áfyllingararminum verður að vera kventengi sem svarar til fjögurra tommu (101,6 mm) API-karltengis, sem komið er fyrir á farartækinu, samanber skilgreiningu í:

- API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 2.1.1.1, Type of Adapter used for Bottom Loading).

- 1.2. Gufusöfnunartengið á gufusöfnunarslöngu áfyllingarpallsins verður að vera kventengi (kambur og gróp) sem svarar til fjögurra tommu (101,6 mm) karltengis (kambur og gróp), sem komið er fyrir á farartækinu, samanber skilgreiningu í:

- API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988
Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 4.1.1.2, Vapour Recovery Adapter).

2. Skilyrði við áfyllingu

- 2.1. Venjulegur áfyllingarhraði skal vera 2 300 lítrar á mínútu á hvern áfyllingararm (þó aldrei meira en 2 500 lítrar á mínútu).
- 2.2. Þegar hámarksálag er á birgðastöðvum má gufusöfnunarkerfi áfyllingarpallsins, að gufuendurnýtingarbúnaðinum meðtöldum, mynda í mesta lagi 55 millíbara gagnþrýsting farartækismegin við gufusöfnunartengið.
- 2.3. Öll viðurkennd farartæki með botnfyllingartilhögun skulu bera kennispjald sem tilgreinir mestan leyfilega fjölda áfyllingararma sem nota má samtímis um leið og þess er gætt að engar gufur sleppi út um P- og V-loka hólfanna þegar hámarksgagnþrýstingur í búnaðinum er 55 millíbör eins og tilgreint er í lið 2.2.

3. Tenging jarðsambands-/yfirfallsskynjara farartækis

Áfyllingarpallurinn skal vera búinn yfirfallsskynjunarbúnaði sem skal gefa óbrigðult merki um að áfylling sé heimil þegar hann er tengdur við farartækið til að unnt sé að hefja áfyllingu, nema yfirfallsnemar í hólfunum skynji of mikinn vökva.

- 3.1. Farartækið verður að vera tengt stýribúnaðinum á áfyllingarpallinum með 10 pinna raftengingu sem uppfyllir iðnaðarstaðla. Karl tenglinum verður að koma fyrir á farartækinu og kventenglinum á sveigjanlegum kapli sem er tengdur stýribúnaðinum á áfyllingarpallinum.
- 3.2. Skynjarar á farartæki til að greina of mikinn vökva verða annaðhvort að vera hitanemar með tveimur vírum, ljósnemar með tveimur vírum, ljósnemar með fimm vírum eða samsvarandi samrýmanlegt kerfi sem er óbrigðult. (ATH.: Hitanemarnir verða að hafa neikvæðan hitastigsstuðul.)
- 3.3. Stýribúnaðurinn á áfyllingarpallinum verður að henta farartækjakerfum með bæði tveimur og fimm vírum.
- 3.4. Farartækið skal tengt við áfyllingarpallinn með sameiginlegum einstefnuvír frá yfirfallsnemunum sem verður að vera tengdur við 10. pinnann á kart tenglinum um undirvagn farartækisins. Pinni nr. 10 á kventenglinum verður að vera tengdur við umlykju stýribúnaðarins sem verður aftur að vera tengdur við jarðsamband áfyllingarpallsins.
- 3.5. Öll viðurkennd farartæki með botnfyllingartilhögun skulu bera kennispjald (sjá lið 2.3) þar sem tiltekið er hvaða gerð yfirfallsnema hefur verið komið fyrir (þ.e. með tveimur eða fimm vírum).

4. Staðsetning tenginga

- 4.1. Hönnun áfyllingar- og gufusöfnunarbúnaðar á áfyllingarpalla skal uppfylla eftirfarandi skilyrði um tengingu við farartæki.
 - 4.1.1. Hæð miðlínu vökvatengjanna verður að vera: í mesta lagi 1,4 metrar (tómur); í minnsta lagi 0,5 metrar (hlaðinn), ákjósanleg hæð er 0,7 til 1,0 metrar.
 - 4.1.2. Lárétt bil milli tengja má ekki vera minna en 0,25 metrar (ákjósanlegt lágmarksbil er 0,3 metrar).
 - 4.1.3. Öll vökvatengi verða að vera innan reits sem má í mesta lagi vera 2,5 metrar á lengd.
 - 4.1.4. Gufusöfnunartengið ætti helst að vera til hægri við vökvatengin og í mesta lagi í 1,5 metra hæð (tómur) og í minnsta lagi í 0,5 metra hæð (hlaðinn).
- 4.2. Jarðsambands-/yfirfallstengið verður að vera til hægri við vökva- og gufusöfnunartengin og í mesta lagi í 1,5 metra hæð (tómur) og í minnsta lagi í 0,5 metra hæð (hlaðinn).
- 4.3. Framangreindar tengingar má aðeins staðsetja öðru megin á farartækinu.

5. Öryggislokunarbúnaður

5.1. Jarðsambands-/yfirfallsskynjari

Ekki má leyfa áfyllingu nema samsettur jarðsambands-/yfirfallsskynjarinn gefi merki um að áfylling sé heimil.

Yfirfyllist farartækið eða rofni jarðsamband þess skal skynjunarbúnaðurinn á áfyllingarpallinum loka stjórnloka áfyllingarpallsins.

5.2. Gufusöfnunarskynjari

Ekki má leyfa áfyllingu nema gufusöfnunarslangan hafi verið tengd við farartækið og gufurnar sem hleypt er út eigi greiða leið úr farartækinu og inn í gufusöfnunarkerfi stöðvarinnar.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/04

nr. 51/96
frá 4. október 1996

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 95/38/EB frá 17. júlí 1995 um breytingu á I. og II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og um samantekt skrár yfir viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 54. lið (tilskipun ráðsins 90/642/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- 395 L 0038: Tilskipun ráðsins 95/38/EB frá 17. júlí 1995 (Stjtið. EB nr. L 197, 22. 8. 1995, bls. 14).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 95/38/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 78 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 62.

(²) Stjtið. EB nr. L 197, 22. 8. 1995, bls. 14.

TILSKIPUN RÁÐSINS 95/38/EB**frá 17. júlí 1995****um breytingu á I. og II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og um samantekt skrár yfir viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE hefur framkvæmdastjórnin fengið umboð til að taka saman skrá yfir varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn þeirra sem ráðinu ber að samþykka.

Varnarefnaleifar geta verið í tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, sem afleiðing ræktunaraðferða. Taka ber mið af viðeigandi gögnum bæði hvað varðar leyfilega notkun varnarefna og rannsóknir sem eru undir stjórn.

Til að auðveldara verði að meta hve mikið af varnarefnaleifum er í fæðu þarf að ákveða samtímis, eftir því sem við á, viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn leifa (VHL) einstakra varnarefna í öllum helstu fæðuþáttum. Þessi viðmiðunargildi svara til notkunar á minnsta magni varnarefna er nægir til að halda plágum í skefjum, þannig að leifarnar verði eins litlar og mögulegt er og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði.

Tímabært er að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn tiltekinna varnarefna í vörum úr jurtaríkinu, nánar tiltekið metíðapíóns, metómýl píóðíkarbs, amitrass, pírimífos-metýls, aldíkarbs og þíabendasóls. Vegna ófullnægjandi gagna er þó ekki hægt að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn varnarefnaleifa með tilliti til allra samsetninga á varnarefnaleifum og vörum.

Hvað þíabendasól varðar nægja fyrirbyggjandi gögn ekki til að unnt sé að ákvarða, í samræmi við gildandi reglur, viðmiðunargildi fyrir hámark varnarefnaleifa í sítrusávöxtum. Þó hefur þíabendasól verið tekið upp í skrána yfir efni sem er að finna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 ⁽²⁾ og fellur undir fyrsta áfanga vinnuáætlunarinnar sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾. Eitt höfuðatriði þeirrar áætlunar er að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn í tengslum við notkun efnisins sem plöntuvarnarefnis.

Tilteknar varnarefnaleifar geta orðið eftir, einkum í kryddi, sem nauðsynlegt gæti verið að hafa eftirlit með. Því er nauðsynlegt að breyta I. viðauka við tilskipun 90/642/EBE til að hægt sé að taka slíkt kryddi upp í skrá yfir vöruflökka sem viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn leifa gilda um.

Einungis er talið nauðsynlegt að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn varnarefnaleifa í kryddi vegna tiltekinna varnarefna með hliðsjón af eiturefnafræðilegu eðli leifanna og notkun þeirra.

Fyrirbyggjandi gögn nægja þó ekki samkvæmt gildandi reglum til þess að unnt sé að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn varnarefnaleifa með tilliti til tiltekinna samsetninga varnarefnaleifa og vara. Í slíkum tilvikum skal veita allt að fjögurra ára frest til að safna saman nauðsynlegum gögnum. Því ætti að vera hægt að ákveða viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn á grundvelli þessara gagna eigi síðar en 1. júlí 2000. Takist ekki að afla fullnægjandi gagna fyrir þann tíma verða viðmiðunargildin ákveðin með hliðsjón af viðeigandi ákvörðunarmörkum. Gefa ber formlegt loforð, innan árs frá því að þessi tilskipun er samþykkt, um að nauðsynlegra gagna verði aflað.

Viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn varnarefnaleifa, sem eru sett með þessari tilskipun, ber að endurskoða á grundvelli endurmats á virkum efnum sem kveðið er á um í vinnuáætluninni sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 197, 22. 8. 1995, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/96 frá 4. október 1996 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 350, 14. 12. 1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/30/EB (Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 70).

(²) Stjtið. EB nr. L 366, 15. 12. 1992, bls. 10.

(³) Stjtið. EB nr. L 230, 19. 8. 1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/43/EB (Stjtið. EB nr. L 227, 1. 9. 1994, bls. 31).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við I. viðauka:

„Vöruflokkar	Vörur innan hvers flokks	Hlutar varanna sem viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa gilda um
8. Krydd	Kúmenfræ Einiber Múskathneta Pípar, svartur og hvítur Vanillustengur Annað	Öll varan“

2. II. viðauki verði A-hluti II. viðauka og bætist eftirfarandi við hann:

„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Metíðaðþíón	Metómýl þíódíkarb: samtala metómýls og þíódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frystingu en ekki að viðbættum sykri; hnetur			
i) SÍTRUSÁVEXTIR <div> Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar með talið klementínur og álíka blendingar) Appelsínur Pómelóaldin Annað </div>	2	b)	<div>1</div> <div>a)</div>
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar) <div> Möndlur Brasilúhnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur </div>	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Metíðapíón	Metómýl þíódíkarb: samtala metómýls og þíódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
Makadamíahnetur Pekanhnetur Furuhnetur Hjartaaldin (pístasúhnetur) Valhnetur Annað			
iii) KJARNAÁVEXTIR	0,3		1
Epli		1	
Perur		b)	
Kveðar			
Annað		0,05 (*)	
iv) STEINALDIN		b)	
Apríkósur			
Kirsuber	a)		
Ferskjur (þar með talið nektarínur og álíka blendingar)			1
Plómur			
Annað	0,2		a)
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR			
a) <i>Vínber</i>	0,5	3	a)
Vínber til átu			
Vínber til vínframleiðslu			
b) <i>Jarðarber</i> (önnur en villt)	0,02 (*)	0,05 (*)	a)
c) <i>Reyrávextir</i> (aðrir en villtir):	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
Brómber			
Elgsber			
Lóganber			
Hindber			
Annað			
d) <i>Aðrir smávextir og ber</i> (annað en villt)	0,02 (*)		
Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtillus</i>)			
Trönuber			
Rífsber og sólber		b)	a)
Garðaber			
Annað		0,05 (*)	0,02 (*)

„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Metíðaðþíón	Metómýl þíódíkarb: samtala metómýls og þíódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
e) <i>Villt ber og ávextir</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR			0,02 (*)
Avókadó (lárperur)			
Bananar			
Döðlur			
Fíkjur			
Kíví (loðber)			
Dvergappelsína			
Litkaber			
Mangó			
Ólífur	1	b)	
Ástaraldin			
Ananas			
Granatepli			
Annað	0,02 (*)	0,05 (*)	
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar			
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR	0,02 (*)		0,02 (*)
Rauðrófur			
Gulrætur			
Seljurót			
Piparrót			
Ætíffíll			
Nípur			
Steinseljurót			
Radísur		0,05	
Hafursrót			
Sæthnúður			
Gulrófur			
Næpur			
Kínakartöflur			
Annað		0,05 (*)	
ii) LAUKAR		0,05 (*)	0,02 (*)
Hvítlaukur			
Laukur	a)		
Skalottlaukur	a)		
Perlulaukur			
Annað	0,02 (*)		

„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Metíðapíón	Metómýl þíódíkarb: samtala metómýls og þíódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
iii) MATJURTAALDIN			
a) <i>Kartöfluætt</i> Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	0,02 (*)	b)	0,5 a)
b) <i>Graskersætt - neysluhæft hýði</i> Agúrkur Asíur (þrúgugúrkur) Grasker með neysluhæfu hýði Annað	0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)	a)
c) <i>Graskersætt - óneysluhæft hýði</i> Melónur Grasker með óneysluhæfu hýði Vatnsmelónur Annað	0,02 (*)	0,2	a)
d) <i>Sykurmaís</i>		0,02 (*)	0,05 (*) 0,02 (*)
iv) KÁL			
a) <i>Blómstrandi kál</i> Spergilkál Blómkál Annað	0,02 (*)	b)	0,02 (*)
b) <i>Höfuðkál</i> Rósakál Höfuðkál Annað	0,02 (*)	b)	0,02 (*)
c) <i>Blaðkál</i> Kínakál Grænkál Annað	0,02 (*)	b)	0,02 (*)
d) <i>Hnúðkál</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)

„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Metíðabíón	Metómýl píódíkarb: samtala metómýls og píódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR			
a) <i>Salat og þ.u.l.</i> Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað	0,02 (*)	b)	0,02 (*)
b) <i>Spínat og þ.u.l.</i> Blaðbeðja (strandblaðka)	0,02 (*)	2	0,02 (*)
c) <i>Vatnakarsi</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
d) <i>Jólasalat</i> 0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	
e) <i>Kryddjurtir</i> Kerfill Graslaukur Steinselja Selleríblöð Annað	0,02 (*)	b)	0,02 (*)
vi) ERTUR OG			
BELGÁVEXTIR (ferskt) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)	0,02 (*)
vii) STILKMATJURTIR (ferskar)			0,02 (*)
Spergill Fingrakornblóm Stilksellerí Fennika Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað	a) 0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)	

„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Metíðabíón	Metómýl þíódíkarb: samtala metómýls og þíódíkarbs, gefið upp sem metómýl	Amitras-leifar: amitras auk umbrotsefna þess sem innihalda 2,4 dímetýlanilín, gefið upp sem amitras
viii)SVEPPIR	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
Ræktaðir ætisveppir Viltir ætisveppir			
3. Belgjurtir	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
Baunir			
Linsubaunir			
Ertur			
Annað			
4. Olíufræ			
Hörfræ			
Jarðhnetur			
Valmúufræ (birki)			
Sesamfræ			
Sólblómafræ			
Repjufræ	0,05		
Sojabauur		0,2	
Sinnepsfræ			
Baðmullarfræ	a)	0,5	a)
Annað	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
5. Kartöflur	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
Nýjar kartöflur og matarkartöflur			
6. Te (svart te unnið úr laufum <i>camellia sinensis</i>)	b)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Humall (þurrkaður), þar með talið humaltöflur og óblandað duft	3	10	50

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)	
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Pírimífos- metýl	Aldikarb-leifar: samtala aldikarbs, súlfoxíða þess og súlfóna, gefið upp sem aldikarb
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frystingu en ekki að viðbættum sykri; hnetur		
i) SÍTRUSÁVEXTIR		0,2
Greipaldin		
Sítrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þar með talið klementínur og álfka blendingar)	2	
Appelsínur		
Pómelóaldin		
Annað	1	
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar)		
Möndlur	b)	
Brasilúhnetur		
Kasúhnetur		
Kastaníuhnetur		
Kókoshnetur		
Heslíhnetur	b)	
Makadamíahnetur		
Pekanhnetur		0,2
Furuhnetur		
Hjartaaldin (pístasúhnetur)	b)	
Valhnetur	b)	
Annað	0,05 (*)	0,05 (*)
iii) KJARNAÁVEXTIR	b)	0,05 (*)
Epli		
Perur		
Kveðar		
Annað		
iv) STEINALDIN	b)	0,05 (*)
Apríkósur		
Kirsuber		
Ferskjur (þar með talið nektarínur og álfka blendingar)		
Plómur		
Annað		

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)	
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Pírimífos- metýl	Aldikarb-leifar: samtala aldikarbs, súlfoxíða þess og súlfóna, gefið upp sem aldikarb
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR		
a) <i>Vínber til átu og vínframleiðslu</i> Vínber til átu Vínber til vínframleiðslu	b)	0,05 (*)
b) <i>Jarðarber</i> (önnur en villt)	b)	b)
c) <i>Reyrávextir</i> (aðrir en villtir): Brómber Elgsber Lóganber Hindber Annað	0,05 (*)	0,05 (*)
d) <i>Aðrir smávextir og ber</i> (annað en villt) Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtillus</i>) Trönuber Rífsber og sólber Garðaber Annað	0,05 (*)	0,05 (*)
e) <i>Villt ber og ávextir</i>	0,05 (*)	0,05 (*)
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR		
Avókadó (lárperur) Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur Ástaraldin Ananas Granatepli Annað	2 b)	b) 0,05 (*)
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar		
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR Rauðrófur Gulrætur Seljurót Piparrót	1	b) b)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)	
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Pírimífos- metýl	Aldikarb-leifar: samtala aldikarbs, súlfoxíða þess og súlfóna, gefið upp sem aldikarb
Ætíffill Nípur Steinseljurót Radísur Hafursrót Sæthnúður Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	0,05 (*)	b) 0,05 (*)
ii) LAUKAR	b)	0,05 (*)
Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Perlulaukur Annað		
iii) MATJURTAALDIN		
a) <i>Kartöfluett</i> Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	b)	b) 0,05 (*)
b) <i>Graskersætt - neysluhæft hýði</i> Agúrkur Asíur (þrúgugúrkur) Grasker með neysluhæfu hýði Annað	b)	0,05 (*)
c) <i>Graskersætt - óneysluhæft hýði</i> Melónur Grasker með óneysluhæfu hýði Vatnsmelónur Annað	b)	0,05 (*)
d) <i>Sykurmaís</i>	0,05 (*)	0,05 (*)
iv) KÁL		
a) <i>Blómstrandi kál</i> Spergilkál Blómkál Annað	1	b) 0,2 0,05 (*)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)	
„Flokkar og dæmi um vörtegundir sem VHL gildir um	Pírimífos- metýl	Aldikarb-leifar: samtala aldikarbs, súlfoxíða þess og súlfóna, gefið upp sem aldikarb
b) <i>Höfuðkál</i> Rósakál Höfuðkál Annað	2 b)	0,2 b) 0,05 (*)
c) <i>Blaðkál</i> Kínakál Grænkál Annað	b)	0,05 (*)
d) <i>Hnúðkál</i>	b)	0,05 (*)
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR		
a) <i>Salat og þ.u.l.</i> Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað	b)	0,05 (*)
b) <i>Spínat og þ.u.l.</i> Blaðbeðja (strandblaðka)	b)	0,05 (*)
c) <i>Vatnakarsi</i>	0,05 (*)	0,05 (*)
d) <i>Jólasalat</i>	0,05 (*)	0,05 (*)
e) <i>Kryddjurtir</i> Kerfill Graslaukur Steinselja Selleríblöð Annað	b)	0,05 (*)
vi) ERTUR OG BELGÁVEXTIR (ferskt)		0,05 (*)
Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,05 (*) b)	

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)	
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Pírimífos- metýl	Aldikarb-leifar: samtala aldikarbs, súlfoxíða þess og súlfóna, gefið upp
vii)STILKMATJURTIR (ferskar)	b)	
Spergill		
Fingrakornblóm		
Stilksellerí		
Fennika		
Ætipistill		
Blaðlaukur		b)
Rabarbari		
Annað	0,05 (*)	
viii)SVEPPIR		0,05 (*)
Ræktaðir ætisveppir	2	
Viltir ætisveppir	0,05 (*)	
3. Belgjurtir	b)	0,05 (*)
Baunir		
Linsubaunir		
Ertur		
Annað		
4. Olíufræ		
Hörfræ	b)	b)
Jarðhnetur	b)	
Valmúufræ (birki)		
Sesamfræ		
Sólblómafræ		
Repjufræ	b)	b)
Sojabauunir	b)	
Sinnepsfræ		
Baðmullarfræ	b)	b)
Annað	0,05 (*)	0,05 (*)
5. Kartöflur	0,05 (*)	b)
Nýjar kartöflur og matarkartöflur		
6. Te (svart te unnið úr laufum <i>camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. Humall (þurrkaður), þar með talið humaltöflur og óblandað duft	0,05 (*)	b)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Þíabendasól
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frystingu en ekki að viðbættum sykri; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR	6
Greipaldin	
Sítrónur	
Súraldin (límónur)	
Mandarínur (þar með talið klementínur og álíka blendingar)	
Appelsínur	
Pómelóaldin	
Annað	
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar)	0,1 (*)
Möndlur	
Brasilíuhnetur	
Kasúhnetur	
Kastaníuhnetur	
Kókoshnetur	
Heslíhnetur	
Makadamíahnetur	
Pekanhnetur	
Furuhnetur	
Hjartaaldin (pístasíuhnetur) Valhnetur	
Annað	
iii) KJARNAÁVEXTIR	5
Epli	
Perur	
Kveðar	
Annað	
iv) STEINALDIN	
Apríkósur	
Kirsuber	b)
Ferskjur (þar með talið nektarínur og álíka blendingar)	
Plómur	
Annað	0,05 (*)
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR	
a) Vínber til átu og vínframleiðslu	b)
Vínber til átu	
Vínber til vínframleiðslu	

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Þrábendasól
b) <i>Jarðarber</i> (önnur en villt)	5
c) <i>Reyrárvextir</i> (aðrir en villtir): Brómber Elgsber Lóganber Hindber Annað	b) 0,05 (*)
d) <i>Aðrir smávextir og ber</i> (annað en villt) Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtillus</i>) Trönuber Rífsber og sólber Garðaber Annað	b) b) 0,05 (*)
e) <i>Villt ber og ávextir</i>	0,05 (*)
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR Avókadó (lárperur) Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur Ástaraldin Ananas Granatepli Annað	3 0,05 (*)
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar	
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR Rauðrófur Gulrætur Seljurót Piparrót Ætíffill Nípur	b)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn leifa (mg/kg)
„Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem VHL gildir um	Þrábendasól
Steinseljurót Radísur Hafursrót Sæthnúður Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	0,05 (*)
ii) LAUKAR	
Hvítlaukur	b)
Laukur	b)
Skalottlaukur	b)
Perlulaukur	
Annað	0,05 (*)
iii) MATJURTAALDIN	
a) <i>Kartöfluett</i>	
Tómatar	b)
Paprikur	b)
Eggaldin	
Annað	0,05 (*)
b) <i>Graskersætt - neysluhæft hýði</i>	
Agúrkur	b)
Asíur (þrúgugúrkur)	
Grasker með neysluhæfu hýði	
Annað	0,05 (*)
c) <i>Graskersætt - óneysluhæft hýði</i>	
Melónur	b)
Grasker með óneysluhæfu hýði	
Vatnsmelónur	b)
Annað	0,05 (*)
d) <i>Sykurmaís</i>	0,05 (*)
iv) KÁL	
a) <i>Blómstrandi kál</i>	
Spergilkál	5
Blómkál	
Annað	0,05 (*)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarks magn leifa (mg/kg)
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Þrábendasól
b) <i>Höfuðkál</i> Rósakál Höfuðkál Annað	b) 0,05 (*) 0,05 (*)
c) <i>Blaðkál</i> Kínakál Grænkál Annað	
d) <i>Hnúðkál</i>	0,05 (*)
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR	
a) <i>Salat og þ.u.l.</i> Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað	b) 0,05 (*)
b) <i>Spínat og þ.u.l.</i> Blaðbeðja (strandblaðka)	0,05 (*)
c) <i>Vatnakarsi</i>	0,05 (*)
d) <i>Jólasalat</i>	0,05 (*)
e) <i>Kryddjurtir</i> Kerfill Graslaukur Steinselja Selleríblöð Annað	0,05 (*)
vi) ERTUR OG BELGÁVEXTIR (ferskt)	
Baunir (með fræbelg)	b)
Baunir (án fræbelgs)	b)
Ertur (með fræbelg)	
Ertur (án fræbelgs)	
Annað	0,05 (*)

	Varnarefnaleifar og viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn leifa (mg/kg)
„Flokkar og dæmi um vörutegundir sem VHL gildir um	Þrábendasól
vii)STILKMATJURTIR (ferskar)	
Spergill	b)
Fingrakornblóm	
Stilksellerí	b)
Fennika	
Ætíþistill	
Blaðlaukur	b)
Rabarbari	
Annað	0,05 (*)
viii)SVEPPIR	
Ræktaðir ætisveppir	b)
Viltir ætisveppir	0,05 (*)
3. Belgjurtir	0,05 (*)
Baunir	
Linsubaunir	
Ertur	
Annað	
4. Olíufræ	0,05 (*)
Hörfræ	
Jarðhnetur	
Valmúufræ (birki)	
Sesamfræ	
Sólblómafræ	
Repjufræ	
Sojabauur	
Sinnepsfræ	
Baðmullarfræ	
Annað	
5. Kartöflur	
Nýjar kartöflur	b)
Matarkartöflur	5
6. Te (svart te unnið úr laufum <i>camellia sinensis</i>)	0,01 (*)
7. Humall (þurrkaður), þar með talið humaltöflur og óblandað duft	0,01 (*)
(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar. a) b) Hafi mörkin ekki verið samþykkt fyrir 1. júlí 2000 gilda eftirfarandi viðmiðunargildi fyrir hámarksmagn: a) 0,02 (*). b) 0,05 (*).“	

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 1996.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 17. júlí 1995.

Fyrir hönd ráðsins,

L. ATIENZA SERNA

forseti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/05

nr. 52/96
frá 4. október 1996

um breytingu á IX. viðauka (Fjármálalþjónusta)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

IX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 96/13/EB frá 11. mars 1996 um breytingu á 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE þar sem taldar eru upp lánastofnanir sem skulu undanþegnar ákvæðum hennar til frambúðar⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 15. lið (tilskipun ráðsins 77/780/EBE) í IX. viðauka við samninginn:

„- **396 L 0013:** Tilskipun ráðsins 96/13/EB frá 11. mars 1996 um breytingu á 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE þar sem taldar eru upp lánastofnanir sem skulu undanþegnar ákvæðum hennar til frambúðar (Stjtið. EB nr. L 66, 16. 3. 1996, bls. 15).“.

2. gr.

Í stað aðlögunarliðar b) við 15. lið IX. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

„Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 2. gr.:

- á Íslandi „Byggingarsjóðir ríkisins“;
- í Liechtenstein, „Liechtensteinische Landesbank“.”

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 96/13/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 83 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 87.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 66, 16. 3. 1996, bls. 15.

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/13/EB

frá 11. mars 1966

um breytingu á 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE þar sem taldar eru upp lánastofnanir sem skulu undanþegnar ákvæðum hennar til frambúðar(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af fyrstu tilskipun ráðsins (77/780/EBE) frá 12. desember 1977 um samræmingu á lögum og stjórnsýslu-fyrirmælum um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽¹⁾, einkum 2. og 3. mgr. 2. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE er kveðið á um að tiltekna lánastofnanir sumra aðildarríkja skuli til frambúðar undanþegnar ákvæðum hennar.

Í 3. mgr. 2. gr. téðrar tilskipunar er kveðið á um að ráðið, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, sem verður að hafa samráð þar um við ráðgjafarnefndina um bankamál, skuli ákveða allar breytingar er kunna að verða gerðar á upptalningunni í 2. mgr. Tiltekin aðildarríki hafa farið fram á að upptalningin verði endurskoðuð.

Samþykkt þessarar tilskipunar er sú leið sem hentar best til að ná settu markmiði. Með tilskipuninni eru einungis gerðar þær lágmarksbreytingar sem nauðsynlegar eru til að ná umræddu markmiði og ekki er gengið lengra en með þarf í þessu skyni.

Þessi tilskipun varðar Evrópska efnahagssvæðið og fylgt hefur verið málsmeðferð samkvæmt 99. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið.

Haft hefur verið samráð við ráðgjafarnefndina um bankamál varðandi samþykkt þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/780/EBE komi eftirfarandi:

„2. Hún gildir ekki um:

- seðlabanka aðildarríkjanna,
- póstgírstofnanir,
- í Belgíu: „Institut de Réescompte et de Garantie/ Herdiscontering- en Waarborginstituut“,
- í Danmörku: „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“ og „Dansk Landbrugs Realkreditfond“,
- í Þýskalandi: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, fyrirtæki sem samkvæmt „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (lögum um nýtingu húsnæðis í þágu almennings) eru viðurkennd sem stofnanir er falla undir húsnæðisstefnu ríkisins, enda snúist starfsemi þeirra ekki fyrst og fremst um bankastarfsemi, og fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt þessum lögum sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings,
- í Grikklandi: (Ellhnikh Trapeza Bhomhcanikhv Anaptuxevn), (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos)(Tameio Parakatatghkwn kai Daneiwn)(Tameio Parakatathikon kai Danion) og (Tacudromiko Tamieuthrio) (Tahidromiko Tameiftirio),
- á Spáni: „Instituto de Crédito Oficial“,
- í Frakklandi: „Caisse des dépôts et consignations“,
- á Írlandi: „credit unions“ (sparisjóði) og „friendly societies“,
- á Ítalíu: „Cassa Depositi e Prestiti“,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 66, 16. 3. 1996, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/96 frá 4. október 1996 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 322, 17. 12. 1977, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB nr. L 168, 18. 7. 1995, bls. 7).

- í Hollandi: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ og „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,
- í Austurríki: fyrirtæki sem eru viðurkennd sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings og „Österreichische Kontrollbank AG“,
- í Portúgal: „Caixas Económicas“ sem voru starfræktir 1. janúar 1986, að þeim sem hafa ekki verið stofnaðir sem hlutafélög og „Caixa Económica Montepio Geral“ undanskildum,
- í Finnlandi: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab“ og „Kera Oy/Kera Ab“,
- í Svíþjóð: „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- í Breska konungsríkinu: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company

Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, „Crown Agents for overseas governments and administrations“, „credit unions“ (sparisjóði) og „municipal banks“ (banka sveitarfélaga). “

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslu-fyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 16. apríl 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. mars 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

L. DINI

forseti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/06

nr. 53/96
frá 4. október 1996

um breytingu á IX. viðauka (Fjármálalþjónusta)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

IX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/10/EB frá 21. mars 1996 um breytingu á tilskipun ráðsins 89/647/EBE að því er varðar viðurkenningu lögbærra yfirvalda á samningsbundinni skuldajöfnun⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 18. lið (tilskipun ráðsins 89/647/EBE) í IX. viðauka við samninginn:

„- **396 L 0010:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/10/EB frá 21. mars 1996 um breytingu á tilskipun ráðsins 89/647/EBE að því er varðar viðurkenningu lögbærra yfirvalda á samningsbundinni skuldajöfnun (Stjtið. EB nr. L 85, 3. 4. 1996, bls. 17).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/10/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 83 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 87.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 85, 3. 4. 1996, bls. 17.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/10/EB**frá 21. mars 1996****um breytingu á tilskipun ráðsins 89/647/EBE að því er varðar
viðurkenningu lögbærra yfirvalda á samningsbundinni skuldajöfnun(*)****EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 57. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum Peningastofnunar Evrópu ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í II. viðauka við tilskipun ráðsins 89/647/EBE frá 18. desember 1989 um eiginfjárlutfall lánastofnana ⁽⁵⁾ er kveðið á um meðferð liða utan efnahagsreiknings sem tengjast vöxtum og gjaldeyrisgengi við útreikning á eiginfjárkröfum lánastofnana.

Til að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust, og ekki síst til að tryggja jöfn samkeppniskeyrði, ber aðildarríkjunum skylda til að sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra meti samninga um samningsbundna skuldajöfnun með einsleitum hætti.

Þessi tilskipun er í samræmi við þá vinnu sem fram hefur farið á alþjóðavettvangi meðal bankaefntilitsyfirvalda og miðar að því að þessi yfirvöld viðurkenni tvíhliða samninga um skuldajöfnun,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 85, 3. 4. 1996, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/96 frá 4. október 1996 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 142, 25. 5. 1994, bls. 8 og Stjtið. EB nr. C 165, 1. 7. 1995, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 393, 31. 12. 1994, bls. 30.

⁽³⁾ Álit var skilað 16. janúar 1995 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. febrúar 1995 (Stjtið. EB nr. C 56, 6. 3. 1995, bls. 79), sameiginleg afstaða ráðsins frá 5. september 1995 (Stjtið. EB nr. C 288, 30. 10. 1995, bls. 30) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. desember 1995 (Stjtið. EB nr. C 17, 22. 1. 1996). Ákvörðun ráðsins frá 26. febrúar 1996.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 386, 30. 12. 1989, bls. 14. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/15/EB (Stjtið. EB nr. L 125, 8. 6. 1995, bls. 23).

einkum möguleikann á að reikna út eiginfjárkröfur vegna tiltekinna viðskipta á grundvelli nettófjárhæðar fremur en brúttófjárhæðar, að því tilskildu að lagalega bindandi samningar séu fyrir hendi sem tryggja að lánsáhættan sé bundin við nettófjárhæðina.

Með reglunum, sem eru fyrirhugaðar í tengslum við eftirlitsskylda viðurkenningu á skuldajöfnun á breiðari alþjóðavettvangi, mun gefast kostur á að draga úr eiginfjárkröfum vegna lánastofnana og hópa lánastofnana í hinum ýmsu þriðju löndum sem eru virkar á alþjóðavettvangi og keppa við lánastofnanir bandalagsins.

Að því er varðar lánastofnanir, sem eru skráðar í aðildarríkjunum, er einungis unnt með breytingu á tilskipun 89/647/EBE að skapa samsvarandi möguleika á því að lögbær yfirvöld viðurkenni tvíhliða skuldajöfnun og þannig skapa þeim jöfn samkeppniskeyrði. Reglurnar eru bæði samstilltar og til þess fallnar að styrkja enn frekar skynsamlegt eftirlit með lánastofnunum.

Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu sjá til þess að útreikningur á því sem leggst ofan á byggist á raunverulegum fjárhæðum en ekki á fjárhæðum að nafninu til.

Með hliðsjón af þessari stöðu mála er þessi tilskipun í samræmi við dreifræðisregluna þar eð einungis er unnt að ná markmiði þessarar tilskipunar með því að breyta gildandi löggjöf bandalagsins með samræmdum hætti.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Í stað II. viðauka við tilskipun 89/647/EBE komi viðaukinn við þessa tilskipun.

2. gr.

Ákvæði 1. gr. hafa ekki áhrif á viðurkenningu lögbærra yfirvalda á tvíhliða samningum um skuldskeytingu, sem hafa verið gerðir áður en lög og stjórnsýslufyrirmæli, sem eru nauðsynleg vegna framkvæmdar þessarar tilskipunar, gengu í gildi.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eftir að hún hefur öðlast gildi og eigi síðar en 30. júní 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugusta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. mars 1996.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH

forseti,

Fyrir hönd ráðsins

A. GAMBINO

forseti.

VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

MEÐFERÐ LIÐA UTAN EFNAHAGSREIKNINGS SEM TENGJAST
VÖXTUM OG GJALDEYRISGENGI

1. GILDISSVIÐ OG VAL Á AÐFERÐ

Lánastofnanir geta, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið aðra hvora neðantalinnna aðferða til að reikna út áhættu í tengslum við viðskipti sem eru talin upp í III. viðauka. Vaxta- og gjaldeyrissamningar, sem verslað er með á viðurkenndum verðbréfaþingum, þar sem þeir eru háðir daglegum hagnaðarkröfum, og gjaldeyrissamningar með upprunalegan gildistíma til fjórtán almanaksdaga eða skemmri tíma eru undanskildir.

2. AÐFERÐIR

Aðferð 1: Markaðsviðmiðun

Prep a): Með því að meta alla samninga á markaðsvirði má finna núgildandi endurnýjunarkostnað allra samninga með jákvæðu virði.

Prep b): Í því skyni að reikna út hugsanlega framtíðarlánaáhættu⁽¹⁾ skal margfalda reiknaðan höfuðstól samninganna eða undirstöðuvirði með eftirfarandi prósentutölum:

TAFLA 1

Gildistími sem eftir lifir	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða skemmri tími	0%	1%
Meira en eitt ár	0,5%	5%

Prep c): Samtala núgildandi endurnýjunarkostnaðar og hugsanlegrar framtíðarlánaáhættu er margfölduð með áhættuvægistölum sem viðkomandi mótaðila eru úthlutaðar samkvæmt 6. gr.

Aðferð 2: Viðmiðun við „upphaflega áhættu“

Prep a): Reiknaður höfuðstóll hvers samnings er margfaldaður með prósentutölunum sem eru sýndar hér að neðan:

TAFLA 2

Upphaflegur gildistími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða skemmri tími	0,5%	2%
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	1%	5%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	1%	3%

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs gildistíma eða þess tíma sem eftir lifir af lánsamningnum.

Prep b): Upphafleg áhætta, sem þannig fæst, er margfölduð með áhættuvægistölum sem viðkomandi mótaðila eru úthlutaðar samkvæmt 6. gr.

⁽¹⁾ Nema þegar um er að ræða vaxtaskiptasamninga á breytilegu gengi í einum gjaldmiðli þar sem einvörðungu núgildandi endurnýjunarkostnaður er reiknaður út.

3. SAMNINGSBUNDIN SKULDAJÖFNUN (SAMNINGAR UM SKULDSKEYTINGU OG AÐRIR SKULDAJÖFNUNARSAMNINGAR)

a) Tegundir skuldajöfnunar sem lögbær yfirvöld geta viðurkennt

Að því er þennan 3. lið varðar merkir „mótaðili“ aðila (þar með talið einstaklinga) sem hefur umboð til að gera samning um samningsbundna skuldajöfnun.

Lögbær yfirvöld geta viðurkennt að eftirfarandi tegundir samningsbundinnar skuldajöfnunar dragi úr áhættu:

- i) tvíhliða samningar um skuldskeytingu milli lánastofnunar og mótaðila hennar, þar sem gagnkvæmar kröfur og skuldbindingar eru sjálfkrafa sameinaðar á þann hátt að með þessari skuldskeytingu er fastsett ein ákveðin nettófjárhæð í hvert sinn sem skuldskeyting á sér stað og þannig skapaður einn nýr einstakur lagalega bindandi samningur sem upphafur eldri samninga;
- ii) aðrir tvíhliða skuldajöfnunarsamningar milli lánastofnunar og mótaðila hennar.

b) Skilyrði fyrir viðurkenningu

Lögbær yfirvöld geta einungis viðurkennt að samningsbundin skuldajöfnun dragi úr áhættu að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- i) lánastofnun verður að hafa gert samning um samningsbundna skuldajöfnun við mótaðila sinn, samning sem skapar eina ákveðna lagaskyldu, sem tekur til allra viðskipta sem undir hann falla, þannig að lánastofnunin eigi, komi til þess að mótaðili standi ekki við skuldbindinga sínar vegna vanefnda, gjaldþrots, félagsslita eða annarra viðlíka aðstæðna, einungis heimtingu á að taka við eða beri skylda til að greiða nettófjárhæð jákvæðra og neikvæðra markaðsvirða umræddra viðskipta;
- ii) lánastofnun verður að hafa komið á framfæri við lögbær yfirvöld skriflegum og rökstuddum lagalegum álitsgerðum þess efnis að komi til vefengingar beri viðeigandi dómstólum og stjórnarsýsluyfirvöldum, í þeim tilvikum sem um getur í i-lið, að líta svo á að kröfur og skuldbindingar lánastofnunarinnar takmarkist við nettófjárhæðina, eins og um getur í i-lið, samkvæmt:
 - löggjöf þess lands þar sem mótaðilinn hefur skráð aðsetur og, ef erlent útbú fyrirtækis er viðriðið málið, einnig samkvæmt löggjöf þess lands þar sem útibúið er staðsett,
 - löggjöf sem gildir um þessi tilteknu viðskipti, og
 - löggjöf sem gildir um hvern þann samning eða samkomulag sem þarf að vera fyrir hendi til að unnt sé að framkvæma samninginn um skuldajöfnun;
- iii) lánastofnun verður að hafa yfir að ráða aðferðum er tryggja að lagalegt gildi samningsbundinnar skuldajöfnunar hennar sé endurskoðað í ljósi hugsanlegra breytinga á viðeigandi lögum.

Lögbær yfirvöld skulu, ef með þarf eftir að hafa ráðfært sig við önnur lögbær yfirvöld er málið snertir, ganga úr skugga um að viðkomandi samningur um skuldajöfnun sé gildur samkvæmt lögum hvers viðkomandi lands um sig. Fáí eitthvert yfirvaldanna ekki fullvissu sína í þessum efnum er ekki hægt að viðurkenna að samningurinn um skuldajöfnun dragi úr áhættu fyrir annan hvorn mótaðilann.

Lögbæru yfirvöldin geta samþykkt rökstuddar lagalegar álitsgerðir sem eru samdar fyrir hverja gerð samnings um skuldajöfnun.

Samning, sem hefur að geyma ákvæði sem heimilar mótaðila sem er ekki í vanefndum að inna aðeins takmarkaðar eða alls engar greiðslur af hendi til vanskilaaðilans, jafnvel þótt vanskilaaðilinn sé nettó lánardrottinn (s.k. „útgönguákvæði“), má ekki viðurkenna sem samning sem dregur úr áhættu.

c) **Áhrif viðurkenningar**

i) *Samningar um skuldskeytingu*

Vega má einstakar nettófjárhæðir, sem eru fastsettar í tengslum við samninga um skuldskeytingu, í stað viðkomandi brúttófjárhæða. Þannig má, þegar aðferð 1 er notuð, reikna

- núgildandi endurnýjunarkostnað á þrepi a) og
- reiknaðan höfuðstól samninganna eða undirstöðuvirði á þrepi b)

með því að taka mið af skuldskeytingarsamningnum. Þegar aðferð 2 er notuð má finna reiknaðan höfuðstól á þrepi a) með því að taka mið samningnum um skuldskeytingu; nota skal prósentutölur úr töflu 2.

ii) *Aðrir samningar um skuldajöfnun*

Þegar aðferð 1 er notuð er hægt að reikna núgildandi endurnýjunarkostnað, sem um getur í þrepi a), fyrir samningana sem mynda skuldajöfnunarsamning, með því að taka mið af núgildandi áætluðum nettóendurnýjunarkostnaði sem leiðir af samningnum. Á þrepi b) er einungis hægt að taka mið af einstökum nettófjárhæðum í tengslum við framvirka gjaldeyrissamninga og aðra sambærilega samninga, þar sem reiknaður höfuðstóll samsvarar sjóðstreymi, þegar fjárhæðir sem krafist er eða greiða á falla í gjalddaga á sama gildisdegi og í sama gjaldmiðli.

Þegar aðferð 2 er notuð gildir eftirfarandi um þrep a):

- að því er varðar framvirka gjaldeyrissamninga og viðlíka samninga, þar sem reiknaður höfuðstóll samsvarar sjóðstreymi og fjárhæðir sem krafist er eða greiða á falla í gjalddaga á sama gildisdegi og í sama gjaldmiðli, er hægt að finna reiknaðan höfuðstól með því að taka mið af skuldajöfnunarsamningnum; tafla 2 gildir um alla þessa samninga,
- að því er alla aðra samninga sem mynda skuldajöfnunarsamning varðar skal lækka prósentutölurnar til samræmis við það sem fram kemur í töflu 3:

TAFLA 3

Upphaflegur gildistími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða skemmri tími	0,35%	1,50%
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	0,75%	3,75%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	0,75%	2,25%

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs gildistíma eða þess tíma sem eftir lifir af lánssamningnum.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/4/07

nr. 54/96
frá 4. október 1996

um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var síðast breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/96 frá 19. júlí 1996⁽¹⁾.

Rétt er að láta samvinnu samningsaðilanna ná til málefna á sviði almannaeilbrigðis.

Því ber að breyta bókun 31 til að gera ráð fyrir slíkri aukinni samvinnu.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við bókun 31 við samninginn:

„16. gr.

Almannaeilbrigði

1. Samvinna á sviði almannaeilbrigðis skal aukin með þátttöku EFTA-ríkjanna í starfsemi bandalagsins sem kann að leiða af eftirfarandi gerðum bandalagsins:

- **396 D 0645:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 645/96/EB frá 29. mars 1996 um aðgerðaáætlun bandalagsins um heilsueflingu, upplýsingamiðlun, fræðslu og menntun á sviði heilbrigðismála sem liður í almennu átaki á sviði almannaeilbrigðis (1996-2000) (Stjtfð. EB nr. L 95, 16. 4. 1996, bls. 1).

- **396 D 0646:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 646/96/EB frá 29. mars 1996 um aðgerðaáætlun um baráttu gegn krabbameini sem liður í almennu átaki á sviði almannaeilbrigðis (1996-2000) (Stjtfð. EB nr. L 95, 16. 4. 1996, bls. 9).

- **396 D 0647:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 647/96/EB frá 29. mars 1996 um aðgerðaáætlun bandalagsins um að koma í veg fyrir eyðni og tiltekna smitsjúkdóma sem liður í almennu átaki á sviði almannaeilbrigðis (1996-2000) (Stjtfð. EB nr. L 95, 16. 4. 1996, bls. 16).

2. EFTA-ríkin skulu taka þátt í áætlunum og aðgerðum bandalagsins sem um getur í 1. mgr.

3. EFTA-ríkin skulu taka þátt í kostnaði í tengslum við áætlanir og aðgerðir sem um getur í 1. mgr. í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins.

4. EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í störfum EB-nefnda sem aðstoða framkvæmdastjórnina við stjórnun, þróun og framkvæmd áætlana og aðgerða sem um getur í 1. mgr.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 4. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtfð. EB nr. L 291, 14. 11. 1996, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtfð. EB nr. 51, 14. 11. 1996, bls. 70.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/4/08**

nr. 59/95
frá 25. október 1996

um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XVII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/95⁽¹⁾ frá 22. nóvember 1995.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/9/EB frá 11. mars 1996 um lögverndun gagnagrunna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi liður komi aftan við 9. lið (tilskipun ráðsins 93/98/EBE) í XVII. viðauka við samninginn:

„9a. **396 L 0009:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/9/EB frá 11. mars 1996 um lögverndun gagnagrunna (Stjtið. EB nr. L 77, 27. 3. 1996, bls. 20).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Í 2. gr. lesist hugtakið „ákvæði bandalagsins“ sem „ákvæði EES“;

b) 3. mgr. 11. gr. lesist:

„Tímabil hverskonar verndar sem látin er taka til gagnagrunna á grundvelli samninga sem samningsaðili hefur gert og útvíkka réttinn sem kveðið er á um í 7. gr. til gagnagrunna sem eru gerðir í þriðju löndum og falla ekki undir ákvæði 1. og 2. mgr., skal ekki vera lengra en það sem kveðið er á um í 10. gr.““

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 96/9/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 25. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 8, 11. 1. 1996, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 2, 11. 1. 1996, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 27. 3. 1996, bls. 20.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/9/EB

frá 11. mars 1996

um lögverndun gagnagrunna(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 57. gr., 66. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í
sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gagnagrunnar njóta ekki nægilegrar verndunar í öllum aðildarríkjunum samkvæmt gildandi löggjöf. Verndunin er með ýmsu móti þar sem hana er á annað borð að finna.
- 2) Ósamræmi í lögum aðildarríkjanna um lögverndun gagnagrunna hefur bein neikvæð áhrif á starfsemi innri markaðarins hvað gagnagrunna varðar og einkum á möguleika einstaklinga og lögpersóna til að bjóða upp á beinlínutengda gagnagrunnsþjónustu og -vörur með sömu skilyrðum í öllu bandalaginu. Ósamræmið á hugsanlega eftir að aukast ef aðildarríkin samþykkja ný lög á þessu sviði sem verður sífellt alþjóðlegra.
- 3) Nauðsynlegt er að leiðrétta það ósamræmi sem er fyrir hendi og raskar starfsemi innri markaðarins og koma í veg fyrir að það skapist að nýju en ekki er nauðsynlegt að leiðrétta eða koma í veg fyrir ósamræmi sem hefur ekki neikvæð áhrif á starfsemi innri markaðarins eða þróun upplýsingamarkaðar í bandalaginu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 77, 27. 3. 1996, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/96 frá 25. október 1996 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 156, 23. 6. 1992, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 308, 15. 11. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 19, 25. 1. 1993, bls. 3.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 23. júní 1993 (Stjtið. EB nr. C 194, 19. 7. 1993, bls. 144), sameiginleg afstaða ráðsins frá 10. júlí 1995 (Stjtið. EB nr. C 288, 30. 10. 1995, bls. 14), ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. desember 1995 (Stjtið. EB nr. C 17, 22. 1. 1996) og ákvörðun ráðsins frá 26. febrúar 1996.

- 4) Höfundarréttur á gagnagrunnum er verndaður með ýmsum hætti í aðildarríkjunum í samræmi við löggjöf eða fordæmisrétt en viðvarandi ósamræmi í löggjöfinni, með tilliti til þess hversu víðtæk verndunin er og á hvaða forsendum hún byggir, getur komið í veg fyrir frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi innan bandalagsins.
- 5) Höfundarréttur er það form einkaréttar sem hentar vel til að vernda rétt höfunda að gagnagrunnum.
- 6) Ekki er til samræmd löggjöf um óréttmæta samkeppni eða fordæmisrétt og því er nauðsynlegt að grípa til annarra ráðstafana þessu til viðbótar til að koma í veg fyrir óheimilan útdrátt og/eða endurnýtingu á efni gagnagrunns.
- 7) Smíði gagnagrunna krefst mikillar fjárfestingar í mannauði, tækni og búnaði en hægt er að afrita eða komast inn í slíka gagnagrunna fyrir aðeins brot af því sem það kostar að smíða þá af eigin rammleik.
- 8) Óleyfilegur útdráttur og/eða endurnýting á efni gagnagrunns er eitt af því sem getur haft alvarlegar efnahagslegar og tæknilegar afleiðingar.
- 9) Gagnagrunnar eru mikilvægt tæki við þróun upplýsingamarkaðarins í bandalaginu. Þeir geta einnig nýst á mörgum öðrum sviðum.
- 10) Magn upplýsinga, sem er framleitt og meðhöndlað árlega á öllum sviðum verslunar og iðnaðar, vex jafnt og þétt í bandalaginu og heiminum öllum og gerir þá kröfu til aðildarríkjanna að þau fjárfesti í háþróaðum gagnavinnslukerfum.
- 11) Um þessar mundir ríkir mikið ójafnvægi í fjárfestingum á sviði gagnagrunna, bæði milli aðildarríkja og milli bandalagsins og þeirra þriðju ríkja sem framleiða mest af gagnagrunnum.
- 12) Ekki verður fjárfest í nútímalegum gagnageymslu- og gagnavinnslukerfum í bandalaginu fyrr en búið er að taka upp stöðugar og einsleitar réttarreglur til verndunar réttindum höfunda gagnagrunna.

- 13) Þessi tilskipun á að vernda söfn, stundum nefnd syrpur, verka, gagna eða annars efnis sem er komið fyrir, geymt eða er aðgengilegt með rafrænum, rafsegul- eða ljósfræðilegum aðferðum eða hliðstæðum aðferðum.
- 14) Sú verndun sem þessi tilskipun veitir ætti einnig að taka til gagnagrunna sem eru ekki á rafrænu formi.
- 15) Viðmiðanirnar, sem eru notaðar til að ákvarða hvort gagnagrunnur skuli njóta verndunar á grundvelli höfundarréttar, skal skilgreina með hliðsjón af því að val eða niðurröðun efnis í gagnagrunninum sé hugverk höfundar. Verndunin ætti að taka til þess hvernig gagnagrunnurinn er skipulagður.
- 16) Eina viðmiðunin sem réttlætianlegt er að nota, þegar ákvarða á hvort gagnagrunnur skuli njóta verndunar á grundvelli höfundarréttar, er frumleiki hugverks höfundar og einkum ber að gæta þess að nota ekki fagurfræðilegar eða efnislegar viðmiðanir.
- 17) Líta ber svo á að hugtakið „gagnagrunnur“ taki til safna bókmennta-, lista- eða tónverka eða annarra verka eða safna annars efnis svo sem texta, hljóða, mynda, talna, staðreynda og gagna. Hér er átt við söfn sjálfstæðra verka, gagna eða annars efnis sem er sett fram með skipulegum eða kerfisbundnum hætti og hægt er að nálgast hvert um sig. Af þessu leiðir að upptaka hljóð- eða myndverks, kvikmyndar, bókmennta- eða tónverks fellur sem slík ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 18) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á frelsi höfunda til að ákveða hvort og með hvaða hætti þeir leyfa notkun verka sinna í gagnagrunnum, svo sem hvort veitt er einkaleyfi eða ekki. Verndun gagnagrunna á grundvelli *sinnar tegundar* réttar (*sui generis*) hefur ekki áhrif á gildandi réttindi er varða efni þeirra. Heimili höfundur eða rétthafi að sum verka hans eða efni séu sett í gagnagrunn samkvæmt almennum samningi getur þriðji aðili haft not af þessum verkum eða efni, að fengnu tilskildu leyfi höfundar eða rétthafa skyldra réttinda, án þess að unnt sé að beita *sinnar tegundar* rétti eiganda gagnagrunnsins því til hindrunar, með því skilyrði að þessi verk eða efni sé hvorki dregið út úr gagnagrunninum né endurnýtt á grundvelli hans.
- 19) Almenna reglan er sú að syrpa nokkurra hljóðupptaka af tónlistarflutningi á geisladiski fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar, bæði vegna þess að slík syrpa fullnægir ekki skilyrðum um höfundarréttarvernd og að baki henni liggur ekki nægileg fjárfesting til að hún falli undir *sinnar tegundar* réttinn.
- 20) Verndun samkvæmt þessari tilskipun getur einnig tekið til efnis sem er nauðsynlegt til að unnt sé að keyra og leita í tilteknum gagnagrunnum, eins og samheita- og atriðisorðakerfa.
- 21) Verndunin sem kveðið er á um í þessari tilskipun tekur til gagnagrunna þar sem verkum, gögnum eða öðru efni hefur verið komið fyrir á skipulegan eða kerfisbundin hátt. Það er ekki gert að skilyrði að efninu hafi í reynd verið komið fyrir með skipulegum hætti.
- 22) Í rafrænum gagnagrunnum í skilningi þessarar tilskipunar getur einnig verið búnaður eins og geisladiskar (CD-Rom) og gagnvirkir geisladiskar (CD-I).
- 23) Hugtakið „gagnagrunnur“ nær ekki til tölvuforrita sem eru notuð við smíði eða keyrslu gagnagrunna er njóta verndunar samkvæmt tilskipun ráðsins 91/250/EBE frá 14. maí 1991 um lögvernd fyrir tölvuforrit ⁽¹⁾.
- 24) Leiga eða útlán á gagnagrunnum er falla undir höfundarrétt og skyld réttindi falla alfarið undir tilskipun ráðsins 92/100/EBE frá 19. nóvember 1992 um leigu- og útlánsrétt og önnur réttindi tengd höfundarrétti á sviði hugverkaréttar ⁽²⁾.
- 25) Fjallað er um hugtakið „höfundarréttur“ í tilskipun ráðsins 93/98/EBE frá 29. október 1993 um samhæfingu á hugtakinu um verndun höfundarréttar og tiltekinna skyldra réttinda ⁽³⁾.
- 26) Verk sem njóta verndunar á grundvelli höfundarréttar og efni er nýtur verndunar á grundvelli skyldra réttinda, og sem eru hluti af gagnagrunni, njóta eftir sem áður verndunar á grundvelli þessara réttinda og er óheimilt að setja þau í eða taka úr gagnagrunni án leyfis rétthafa eða þeirra sem tekið hafa við réttinum.
- 27) Önnur gildandi réttindi er varða upprunalegt val eða niðurröðun verka eða efnis í gagnagrunni hafa ekki áhrif á höfundarrétt á slíkum verkum og skyld réttindi vegna efnis sem þannig er komið fyrir í gagnagrunni.
- 28) Siðferðileg réttindi þess einstaklings sem hefur smíðað gagnagrunninn tilheyra honum og skulu þau sótt í samræmi við löggjöf aðildarríkjanna og ákvæði Bernarsáttmálans til verndar bókmenntum og listaverkum. Slík siðferðileg réttindi falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar.
- 29) Aðildarríkjunum skal eftirlátið að ákveða hvaða fyrir- komulag skuli gilda um hugverk starfsmanna. Af þeim sökum er ekkert í þessari tilskipun sem er því til fyrirstöðu að aðildarríkin setji ákvæði í eigin löggjöf þess efnis að vinnuveitandi hafi, þegar starfsmaður smíðar gagnagrunn við skyldustörf sín, eða samkvæmt fyrirmælum vinnuveitanda, einkarétt á að neyta allra efnahagslegra réttinda sem varða gagnagrunn sem þannig hefur orðið til, nema annað sé áskilið með samningi.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 122, 17. 5. 1991, bls. 42. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/98/EBE (Stjtið. EB nr. L 290, 24. 11. 1993, bls. 9).

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 346, 27. 11. 1992, bls. 61.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 290, 24. 11. 1993, bls. 9.

- 30) Einkaréttur höfundar skal fela í sér rétt höfundar til að ákveða með hvaða hætti verk hans eru nýtt og af hverjum, hér er einkum átt við eftirlit með dreifingu á verkum hans til einstaklinga sem hafa ekki leyfi.
- 31) Höfundarréttarvernd á gagnagrunnum nær einnig til þess að veita aðgang að gagnagrunnum með öðrum hætti en dreifingu afrita.
- 32) Aðildarríkjunum ber að sjá til þess að ákvæði sem þau setja séu að minnsta kosti efnislega sambærileg við einkaréttarákvæðin, með þeim takmörkunum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 33) Fullnustunot dreifingarréttarins koma ekki til álita þegar um beinlínutengda gagnagrunna er að ræða enda falla þeir undir þjónustustarfsemi. Þetta á einnig við um afrit af efni slíks gagnagrunns sem notandi viðkomandi þjónustustarfsemi hefur tekið með samþykki réttshafa. Öfugt við það sem gildir um geisladiska eða gagnvirkra geisladiska, þar sem hugverkaréttur er fölginn í efnislegum hlut, með öðrum orðum vöru, er beinlínutengd þjónustustarfsemi í raun aðgerð sem skal háð leyfi enda sé gert ráð fyrir því í höfundarréttinum.
- 34) Hafi réttshafi hins vegar kosið að gefa notanda kost á að nota eintak af gagnagrunninum, hvort heldur sem er með beinlínutengingu eða með annars konar dreifingu, verður notandinn að hafa aðgang að og geta notað gagnagrunninn í þeim tilgangi og með þeim hætti sem kveðið er á um í samningi við réttshafa, jafnvel þótt aðgangur og notkun af þessu tagi feli í sér aðgerðir sem eru allajafna takmarkaðar.
- 35) Taka ber saman skrá yfir undantekningar frá aðgerðum sem takmarkanir gilda um þar sem mið skal tekið af því að höfundarréttur samkvæmt þessari tilskipun gildir einungis um val á efni eða niðurröðun þess í gagnagrunni. Aðildarríkin ættu að hafa tök á að kveða á um slíkar undantekningar í vissum tilvikum. Þennan möguleika ber hins vegar að nota í samræmi við Bernarsáttmálann og að því tilskildu að undantekningarnar varði skipulag gagnagrunnsins. Gera ber greinarmun á undantekningum vegna einkanotkunar og undantekningum vegna fjölföldunar til einkanota sem fellur undir ákvæði innlendra laga sumra aðildarríkja um álögur á óátekna miðla eða upptökubúnað.
- 36) Hugtakið „vísindarannsókn“ í skilningi þessarar tilskipunar tekur bæði til náttúruvísinda og hugvísinda.
- 37) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á 1. mgr. 10. gr. Bernarsáttmálans.
- 38) Aukin notkun stafrænnar upptökutækni eykur hættuna á því að efni gagnagrunns sé afritað og því endurraðað með rafrænum hætti, án leyfis höfundar, þannig að til verður gagnagrunnur með sams konar efni sem brýtur þó ekki gegn höfundarrétti um skipulag á gagnagrunni hans.
- 39) Þessari tilskipun er ætlað, jafnframt því að miða að því að vernda rétt höfundar hvað varðar upprunalegt val eða niðurröðun efnis í gagnagrunni, að verja höfunda gagnagrunna gegn því að aðrir eignir sér heidurinn af afrakstri fjárhagslegrar og faglegrar fjárfestingar, sem lagt hefur verið út í við öflun og söfnun efnis, með því að vernda allan eða umtalsverðan hluta gagnagrunnsins gegn tilteknum aðgerðum notanda eða samkeppnisaðila.
- 40) Markmiðið með þessum *sinna tegundar* rétti er að tryggja að fjárfesting, sem lagt er út í til að afla, sannreyna eða setja efni í gagnagrunn, sé varin í þann takmarkaða tíma sem rétturinn varir. Fjárfestingin getur falist í nýtingu fjármagns og/eða tíma og fyrirhöfn.
- 41) Markmiðið með *sinna tegundar* réttinum er að gefa höfundi gagnagrunns kost á að koma í veg fyrir óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu alls eða umtalsverðs hluta viðkomandi gagnagrunns. Höfundur gagnagrunns er sá sem hefur frumkvæði að og tekur á sig áhættu sem fylgir fjárfestingum. Þetta undanskilur undirverktaka sérstaklega frá skilgreiningu á höfundi.
- 42) Sérstakur réttur til að koma í veg fyrir óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu tekur til aðgerða notanda er ganga lengra en hann hefur lögmætan rétt til og skaða þannig fjárfestinguna. Réttur til að banna útdrátt og/eða endurnýtingu alls eða umtalsverðs hluta gagnagrunns tekur ekki einungis til framleiðslu sjóræningjavöru keppinautar heldur einnig til þeirra notenda sem valda með athöfnum sínum umtalsverðum skaða á fjárfestingunni, metið með hliðsjón af magni eða mikilvægi.
- 43) Þegar um er að ræða beinlínutengdan gagnaflutning er rétturinn til að banna endurnýtingu ekki tæmdur, hvorki að því er varðar gagnagrunninn né afrit af efni viðkomandi gagnagrunns eða hluta hans, sem móttakandi gagnasendingarinnar hefur tekið með samþykki réttshafa.
- 44) Þegar yfirfæra þarf allt efni gagnagrunns, eða verulegan hluta þess, hvort heldur sem er varanlega eða tímabundið, yfir á annan miðil til að unnt sé að birta efni gagnagrunnsins á tölvuskjá skal slík aðgerð háð leyfi réttshafa.
- 45) Í réttinum til að hindra óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu felst á engan hátt rýmkun á höfundarréttarvernd þannig að hún taki til hreinna staðreynda eða gagna.
- 46) Rétturinn til að hindra óleyfilegan útdrátt, og/eða endurnýtingu alls eða umtalsverðs hluta verka, gagna eða efnis í gagnagrunni, leiðir ekki af sér nýjan rétt sem tæki til sjálfra verkanna, gagnanna eða efnisins.
- 47) Með tilliti til samkeppni milli birgja vara og þjónustu á sviði upplýsingamiðlunar skal ekki veita verndun á grundvelli *sinna tegundar* réttar með þeim hætti að það yti undir misnotkun á yfirburðastöðu, einkum að því er

varðar framsetningu eða dreifingu nýrrar vöru og þjónustu sem í felst virðisauki hvað varðar heimildagildi og skapandi, tæknilega, efnahagslega og viðskiptalega þætti. Ákvæði þessarar tilskipunar hafa því ekki áhrif á beitingu samkeppnisreglna bandalagsins og aðildarríkjanna.

- 48) Markmiðið með þessari tilskipun, sem er að veita hæfilega og einsleita verndun fyrir gagnagrunna í því skyni að tryggja höfundu gagnagrunnsins endurgjald, og er það frábrugðið markmiði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um verndun einstaklinga í tengslum við meðferð persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽¹⁾, sem er að tryggja frjálsa dreifingu persónuupplýsinga á grundvelli samhæfðra reglna er eiga að tryggja grundvallarréttindi, einkum réttinn til friðhelgi einkalífs sem er viðurkenndur í 8. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á löggjöf um upplýsingavernd.
- 49) Þrátt fyrir réttinn til að koma í veg fyrir útdrátt og/eða endurnýtingu alls eða umtalsverðs hluta gagnagrunns, ber að mæla fyrir um að höfundu gagnagrunns eða rétthafa sé óheimilt að hindra löglegan notanda gagnagrunnsins í að draga út og endurnýta óverulega hluta hans. Sami notandi má þó ekki ganga með óeðlilegum hætti gegn réttmætum hagsmunum rétthafa *sinnar tegundar*/ réttarins eða rétthafa höfundarréttar eða skyldra réttinda að því er varðar verk eða efni sem er að finna í gagnagrunninum.
- 50) Aðildarríkjunum skal gert kleift að kveða á um undantekningar frá réttinum til að hindra óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu á umtalsverðum hluta gagnagrunns, enda sé það gert í einkaþágu, til kennslu eða til vísindarannsókna eða ef útdráttur og/eða endurnýting fer fram í þágu almannaöryggis eða vegna stjórnsýslumeðferðar eða málareksturs. Slíkar aðgerðir mega ekki hafa áhrif á einkarétt höfundar til að nýta gagnagrunninn og þær mega ekki fara fram í hagnaðarskyni.
- 51) Þegar aðildarríkin nýta sér möguleikann til að heimila löglegum notanda gagnagrunns að draga út umtalsverðan hluta hans til að nota við kennslu eða vísindarannsóknir geta þau takmarkað heimildina við ákveðnar tegundir kennslu- eða rannsóknastofnana.
- 52) Þeim aðildarríkjum sem hafa sérstakar reglur um rétt sambærilegan við *sinnar tegundar* réttinn, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skal vera heimilt að halda, að því er nýja réttinn varðar, þeim undantekningum sem venja er að veita í slíkum reglum.
- 53) Höfundu gagnagrunns ber að sanna hvaða dag var lokið við að smíða gagnagrunninn.
- 54) Höfundu breytts gagnagrunns ber að sanna að viðmiðanir, sem gera kleift að slá því föstu að litið sé á umtalsverðar breytingar á efni gagnagrunns sem umtalsverða nýja fjárfestingu, séu virtar.

- 55) Umtalsverðri nýrri fjárfestingu, sem leiðir af sér nýjan verndartíma, getur fylgt gagnger úttekt á efni gagnagrunnsins.
- 56) Réttur til að hindra óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu gagnagrunns nær því aðeins til gagnagrunna höfunda sem eru ríkisborgarar þriðju landa, eða hafa þar fasta búsetu, eða gagnagrunna lögpersóna sem eru ekki með staðfestu í aðildarríki, í skilningi sáttmálans, að hlutaðeigandi þriðju lönd veiti gagnagrunnum, sem ríkisborgarar aðildarríkis eða einstaklingar með fasta búsetu á yfirráðasvæði bandalagsins framleiða, sambærilega verndun.
- 57) Auk þeirra úrræða sem kveðið er á um í löggjöf aðildarríkjanna varðandi brot á höfundarrétti eða öðrum réttindum skulu aðildarríkin kveða á um viðeigandi úrræði gegn óleyfilegum útdrætti og/eða endurnýtingu á efni gagnagrunns.
- 58) Til viðbótar við þá verndun sem þessi tilskipun veitir uppbyggingu gagnagrunnsins með höfundarréttinum, og efni hans gegn óleyfilegum útdrætti og/eða endurnýtingu með *sinnar tegundar* réttinum, halda önnur lagaákvæði um framboð á vörum og þjónustu í tengslum við gagnagrunna áfram að gilda í aðildarríkjunum.
- 59) Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að reglur um útsendingu á hljóð- og myndefni í sjónvarpi, sem kunna að vera viðurkenndar í löggjöf aðildarríkjanna, séu notaðar um gagnagrunna sem innihalda hljóð- og myndverk.
- 60) Í sumum aðildarríkjum njóta gagnagrunnar, sem fullnægja ekki þeim skilyrðum sem eru sett í þessari tilskipun um höfundarréttarvernd, engu að síður verndunar á grundvelli höfundarréttar. Jafnvel þótt viðkomandi gagnagrunnar eigi rétt á að njóta verndunar á grundvelli þess réttar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun til að unnt sé að koma í veg fyrir óleyfilegan útdrátt og/eða endurnýtingu á efni þeirra, er verndartíminn samkvæmt þeim rétti umtalsvert styttri en gert er ráð fyrir í gildandi fyrirkomulagi aðildarríkjanna. Samræming viðmiðana sem eru notaðar til að ákveða hvort gagnagrunnur skuli njóta verndunar samkvæmt höfundarrétti má ekki leiða til þess að verndartíminn, sem viðkomandi rétthafar njóta eins og sakir standa, styttest. Mæla ber fyrir um undanþágu í þessa veru. Áhrif slíkrar undanþágu skulu takmarkast við yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkja.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ

1. gr. Gildissvið

1. Þessi tilskipun tekur til lögverndunar hvers konar gagnagrunna.

⁽¹⁾ Stjótið. EB nr. L 281, 23. 11. 1995, bls. 31.

2. Að því er þessa tilskipun varðar merkir „gagnagrunnur“ safn sjálfstæðra verka, gagna eða annars efnis sem er komið fyrir með skipulegum eða kerfisbundnum hætti og hægt er að komast í með rafrænum aðferðum eða öðrum hætti.

3. Verndun samkvæmt þessari tilskipun tekur ekki til tölvuforrita sem eru notuð við smíði eða rekstur gagnagrunna sem aðgangur er veittur að með rafrænum hætti.

2. gr.

Takmörkun á gildissviði

Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um ákvæði bandalagsins er varða:

- lögverndun tölvuforrita;
- leigurétt, útlánsrétt og tiltekin réttindi er varða höfundarrétt á sviði hugverkaréttar;
- verndartíma vegna höfundarréttar og tiltekinna skyldra réttinda.

II. KAFLI

HÖFUNDARRÉTTUR

3. gr.

Markmið verndunar

1. Í samræmi við þessa tilskipun skulu gagnagrunnar, sem vegna vals eða niðurröðunar efnis teljast vera hugverk höfundar, njóta verndunar sem slíkir á grundvelli höfundarréttar. Ekki skal notast við aðrar viðmiðanir til að ákveða hvort þeir eigi að njóta slíkrar verndunar.

2. Höfundarréttarvernd gagnagrunna samkvæmt þessari tilskipun tekur ekki til efnis þeirra og er með fyrirvara um annan rétt sem tekur til efnisins sjálfs.

4. gr.

Höfundur gagnagrunns

1. Höfundur gagnagrunns skal vera einstaklingur eða hópur einstaklinga sem hafa smíðað grunninn eða, ef slíkt er leyfilegt samkvæmt löggjöf aðildarríkjanna, lögpersóna sem telst vera réthafi samkvæmt þeirri löggjöf.

2. Ef löggjöf aðildarríkis viðurkennir safnverk tilheyra fjárhagsleg réttindi þeim sem á höfundarréttinn.

3. Hafi gagnagrunnur verið smíðaður af hópi einstaklinga í sameiningu tilheyrir einkarétturinn þeim sameiginlega.

5. gr.

Einkaréttindi

Að því er varðar framsetningu gagnagrunns, sem getur fallið undir höfundarréttarvernd, skal höfundur gagnagrunns hafa einkarétt á því að framkvæma eða heimila:

- tímabundna eða varanlega afritun, með hvaða móti sem er og í hverju formi sem er, í heild eða að hluta;
- þýðingu, aðlögun, niðurröðun og hverja aðra breytingu;
- hvers konar dreifingu til almennings á gagnagrunninum eða á afritum hans. Þegar réttthafinn, eða einhver í hans nafni, selur fyrsta eintak gagnagrunnsins í bandalaginu tæmist rétturinn til að hafa eftirlit með endursölu þessa eintaks innan bandalagsins;
- aðgengi, sýningu eða framboð handa almenningi;
- fjölföldun, dreifingu, aðgengi, sýningu eða framboð handa almenningi á afrakstri þeirra aðgerða sem um getur í b-lið.

6. gr.

Undantekningar frá einkaréttindum

1. Löglegur notandi gagnagrunns eða afrits af honum getur, án þess að fá til þess sérstakt leyfi frá höfundi grunnins, framkvæmt hverja þá aðgerð sem um getur í 5. gr. ef hún er nauðsynleg forsenda þess að notandinn geti fengið aðgang að efni gagnagrunnsins og notað það með eðlilegum hætti. Hafi löglegi notandinn einungis leyfi til að nota hluta af gagnagrunninum á þetta ákvæði við um þann hluta.

2. Aðildarríkin skulu eiga þess kost að takmarka réttindin sem getið er í 5. gr. í eftirtöldum tilvikum:

- ef um ræðir afritun til einkanota á efni órafræns gagnagrunns;
- ef eingöngu er um að ræða notkun til útlistunar við kennslu eða við vísindarannsóknir, að því tilskildu að uppruna sé getið og að því marki sem tilgangurinn, sem má ekki vera viðskiptalegs eðlis, gerir ráð fyrir;
- ef um er að ræða notkun í þágu almannaoðryggis eða vegna stjórnsýslumeðferðar eða málareksturs;
- ef um er að ræða aðrar undantekningar á höfundarrétti sem venja er að veita samkvæmt innlendum lögum, með fyrirvara um a-, b- og c-lið.

3. Í samræmi við Bernarsáttmálann til verndar bókmenntum og listaverkum er óheimilt að túlka þessa grein þannig að heimilt sé að beita henni gegn réttmætum hagsmunum réttthafa eða þannig að hún stríði gegn eðlilegri nýtingu gagnagrunnsins.

III. KAFLI

SINNAR TEGUNDAR RÉTTUR

7. gr.

Viðfang verndunar

1. Þegar unnt er að sýna fram á að lagt hafi verið út í umtalsverða fjárfestingu til að afla, sannprófa eða setja fram efni gagnagrunns, metið með hliðsjón af magni eða mikilvægi, skulu aðildarríkin tryggja höfundi gagnagrunnsins rétt til að koma í veg fyrir útdrátt og/eða endurnýtingu á öllum eða umtalsverðum hluta hans, metið með hliðsjón af magni eða mikilvægi.
2. Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - a) „útdráttur“: tímabundin eða varanleg yfirfærsla alls eða umtalsverðs hluta efnis gagnagrunns á annan miðil með hvaða móti sem er og í hverju formi sem er;
 - b) „endurnýting“: þegar almenningi er veittur aðgangur, í hvaða formi sem er, að öllum eða umtalsverðum hluta efnis gagnagrunns með dreifingu afrita, leigu, beinlínutengingu eða öðrum flutningsaðferðum. Þegar rétt hafinn, eða einhver í hans nafni, selur fyrsta eintak gagnagrunnsins í bandalaginu tæmist rétturinn til að hafa eftirlit með endursölu þessa eintaks innan bandalagsins.

Opinbert útlán telst ekki vera útdráttur eða endurnýting.

3. Heimilt er að yfirfæra réttinn sem um getur í 1. mgr., ánafna hann eða veita öðrum samkvæmt samningsleyfi.
4. Rétturinn sem kveðið er á um í 1. mgr. gildir óháð því hvort gagnagrunnurinn uppfyllir skilyrði fyrir verndun á grundvelli höfundarréttar eða annarra réttinda. Þetta á einnig við óháð því hvort efni gagnagrunnsins uppfyllir skilyrði fyrir verndun á grundvelli höfundarréttar eða annarra réttinda. Verndun gagnagrunna á grundvelli réttarins sem kveðið er á um í 1. mgr. hefur ekki áhrif á réttindi sem kunna að vera fyrir hendi varðandi efni þeirra.
5. Óleyfilegur er endurtekinn og kerfisbundinn útdráttur og/eða endurnýting óverulegra hluta af efni gagnagrunnsins sem geta jafnast á við aðgerðir er stríða gegn eðlilegri nýtingu gagnagrunnsins eða ganga með óeðlilegum hætti gegn réttmætum hagsmunum höfundar gagnagrunnsins.

8. gr.

Réttindi og skyldur löglegra notenda

1. Höfundi gagnagrunns, sem er opnaður almenningi með einhverjum hætti, er óleyfilegt að hindra löglegan notanda í að draga út og/eða endurnýta óverulegan hluta af efni hans, metið með hliðsjón af magni og/eða mikilvægi, hver svo sem tilgangurinn kann að vera. Hafi löglegur notandi einungis leyfi til að draga út og/eða endurnýta hluta af gagnagrunninum gildir þessi málsgrein aðeins um þann hluta.

2. Löglegur notandi gagnagrunns, sem er opnaður almenningi með einhverjum hætti, má ekkert aðhafast sem stríðir gegn eðlilegri nýtingu gagnagrunnsins eða stríðir á ósanngjarnan hátt gegn réttmætum hagsmunum höfundar gagnagrunnsins.

3. Löglegur notanda gagnagrunns, sem er opnaður almenningi með einhverjum hætti, má ekkert aðhafast sem getur skaðað hagsmuni rétthafa höfundarréttar eða skyldra réttinda að því er varðar verk eða efni sem er að finna í gagnagrunninum.

9. gr.

Undantekningar frá sinnar tegundar réttinum

Aðildarríkin geta mælt fyrir um að löglegur notendum gagnagrunns, sem er opnaður almenningi með einhverjum hætti, sé heimilt, án leyfis höfundar, að draga út eða endurnýta umtalsverðan hluta efnis hans:

- a) ef um er að ræða útdrátt til einkanota á efni órafræns gagnagrunns;
- b) ef um er að ræða útdrátt sem á að nota til útlistunar við kennslu eða við vísindarannsóknir, að því tilskildu að uppruna sé getið og að því marki sem tilgangurinn, sem má ekki vera viðskiptalegs eðlis, gerir ráð fyrir;
- c) ef útdráttur og/eða endurnýting er í þágu almannaoýggis eða vegna stjórnsýsluæðferðar eða málareksturs.

10. gr.

Verndartími

1. Rétturinn sem kveðið er á um í 7. gr. gildir frá þeim degi er lokið er við smíði gagnagrunnsins. Hann fellur úr gildi fimmtán árum eftir 1. janúar næsta árs á eftir að lokið er við smíðina.
2. Ef um er að ræða gagnagrunn, sem er opnaður almenningi með einhverjum hætti, áður en tímabilið sem kveðið er á um í 1. mgr. rennur út, skal verndartíminn sem sá réttur veitir renna út fimmtán árum eftir 1. janúar næsta árs á eftir að gagnagrunnurinn var fyrst opnaður almenningi.
3. Þegar um er að ræða umtalsverða breytingu, metna með hliðsjón af magni eða mikilvægi, á efni gagnagrunns, til að mynda umtalsverða breytingu sem má rekja til margra viðbóta er fylgja hver á fætur annarri, niðurfellinga eða breytinga, sem valda því að gagnagrunnurinn telst vera umtalsverð ný fjárfesting, metið með hliðsjón af magni eða mikilvægi, ber að líta svo á að gagnagrunnurinn, sem er afrakstur þessarar fjárfestingar, öðlist sinn eigin verndartíma.

11. gr.

Réttahafar verndunar samkvæmt sinnar tegundar rétti

1. Rétturinn sem kveðið er á um í 7. gr. gildir um gagnagrunna þegar höfundur eða rétthafi er ríkisborgari aðildarríkis eða hefur fasta búsetu á yfirráðasvæði bandalagsins.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um félög og fyrirtæki sem eru stofnuð í samræmi við lög aðildarríkis og hafa skráða skrifstofu, aðalstjórn eða aðalstarfsstöð í bandalaginu. Hafi félagið eða fyrirtækið hins vegar einungis skráða skrifstofu sína á yfirráðasvæði bandalagsins verður starfsemi þess að vera órjúfanlega tengd hagkerfi aðildarríkis til frambúðar.

3. Ráðið skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, gera samninga er rýmka réttinn sem kveðið er á um í 7. gr. þannig að hann taki til gagnagrunna sem eru smíðaðir í þriðju löndum og falla ekki undir ákvæði 1. og 2. mgr. Verndartími sem er rýmkaður og látinn taka til gagnagrunna út á þessa málsmeðferð skal ekki vera lengri en verndartíminn sem kveðið er á um í 10. gr.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

12. gr.

Úrræði

Aðildarríkin skulu hafa tiltæk viðeigandi úrræði vegna brota á rétti sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

13. gr.

Áframhaldandi beiting annarra lagaákvæða

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á ákvæði er varða til að mynda höfundarrétt, rétt er tengist höfundarrétti eða önnur réttindi eða skuldbindingar er fylgja gögnum, verkum eða öðru efni sem er tekið upp í gagnagrunn, einkaleyfi, vörumerki, hönnunarrétt, varðveislu þjóðarverðmæta, lög um samkeppnishömlur og óréttmæta samkeppni, viðskiptaleyndarmál, öryggi, trúnaðarkvaðir, verndun persónuupplýsinga og friðhelgi einkalífsins, aðgang að opinberum skjölum og samningarétt.

14. gr.

Beiting til lengri tíma

1. Verndun samkvæmt þessari tilskipun er varðar höfundarrétt tekur einnig til gagnagrunna, sem hafa verið smíðaðir fyrir þann dag sem um getur í 1. mgr. 16. gr., enda uppfylli þeir þann dag kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun um verndun gagnagrunna á grundvelli höfundarréttar.

2. Ef gagnagrunnur, sem nýtur verndunar í aðildarríki samkvæmt fyrirkomulagi um höfundarrétt, fullnægir á útgáfudegi tilskipunarinnar ekki þeim viðmiðunum sem fullnægja þarf til að njóta verndunar á grundvelli höfundarréttar samkvæmt 1. mgr. 3. gr., má þessi tilskipun, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., ekki fela í sér skerðingu þess verndartíma sem eftir lifir í viðkomandi aðildarríki og fékkst samkvæmt fyrirkomulaginu.

3. Verndun samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, sem snertir réttinn sem kveðið er á um í 7. gr., skal einnig taka til gagnagrunna, sem lokið var við síðustu fimmtán árin fyrir daginn sem um getur í 1. mgr. 16. gr., enda fullnægi þeir kröfum 7. gr. á þeim degi.

4. Verndunin, sem kveðið er á um í 1. og 3. mgr., er með fyrirvara um gerninga og réttindi sem hafa áunnist fyrir daginn sem um getur í þessum málsgreinum.

5. Þegar um er að ræða gagnagrunn, sem lokið hefur verið við að smíða síðustu fimmtán árin fyrir daginn sem um getur í 1. mgr. 16. gr., skal verndartíminn, sem fæst með réttinum sem kveðið er á um í 7. gr., renna út fimmtán árum eftir 1. janúar næsta árs á eftir þennan dag.

15. gr.

Bindandi eðli tiltekinna ákvæða

Samningsákvæði sem ganga gegn 1. mgr. 6. gr. og 8. gr. eru ógild.

16. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. janúar 1998.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Eigi síðar en í lok þriðja ársins eftir dagsetninguna sem um getur í 1. mgr., og á þriggja ára fresti þaðan í frá, skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar, og í henni skal hún meðal annars á grundvelli sérstakra upplýsinga frá aðildarríkjunum rannsaka beitingu *sinnar tegundar* réttarins, að 8. og 9. gr. meðtöldum, og ganga sérstaklega úr skugga um hvort beiting þessa réttar hafi leitt til misnotkunar á yfirburðastöðu eða hindrað á annan hátt frjálsa samkeppni, sem gæti réttlætt að gripið yrði til ráðstafana, svo sem að komið yrði á nauðungarleyfum. Ef nauðsyn krefur skal hún leggja fram tillögur um aðlögun þessarar tilskipunar að þróuninni á þessu sviði.

17. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 11. mars 1996.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

K. HÄNSCH

forseti,

Fyrir hönd ráðsins

L. DINI

forseti.

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Samfylking sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias)

97/EES/4/09

1. Framkvæmdastjórninni barst 9. 1. 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið Schweizerische Rückversicherungsgesellschaft öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins heildaryfirráð yfir Unione Italiana di Riassicurazione S.p.A. (Uniorias) með hlutabréfakaupum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Schweizerische Rückversicherungsgesellschaft: endurtryggingar,
 - Uniorias: endurtryggingar.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað þar til síðar.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en tíu dögum eftir þessa birtingu í Stjtið. EB nr. C 18, 17. 1. 1997. Athugasemdirnar er unnt að senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B-Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjtið. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu
(Mál nr. IV/M.811 - Creditanstalt-Bankverein/Treibacher)**

97/EES/4/10

Framkvæmdastjórnin ákvað 30. 8. 1996 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á þýsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CDE“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 396M0811. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Málsmeðferð hafin
(Mál nr. IV/M.754 - Anglo American Corporation/Lonrho)**

97/EES/4/11

Framkvæmdastjórnin ákvað 16. 12. 1996 að hefja málsmeðferð í framangreindu máli eftir að hafa komist að þeirri niðurstöðu að verulegur vafi leiki á að tilkynnt samfylking samrýmist hinum sameiginlega markaði. Málsmeðferðin leiðir til frekari rannsóknar að því er varðar tilkynnta samfylkingu. Ákvörðunin byggist á c-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4046/89.

Framkvæmdastjórnin gefur þriðja aðila sem á hagsmuna að gæta kost á að koma athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða samfylkingu á framfæri við sig.

Til að unnt sé að taka mið af athugasemdum verða þær að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 15 dögum eftir þessa birtingu í Stjtið. EB nr. C 8, 11. 1. 1997. Athugasemdirnar er unnt að senda til framkvæmdastjórnarinnar í gegnum bréfasíma (nr. +32 2 236 43 01) eða í pósti, undir tilvísunarnúmeri IV/M.754 - Anglo-American Corporation/Lonrho, og er heimilisfangið:

Commission of the European Communities
Directorate General for Competition (DG IV)
Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjtið. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.